

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOURBON CANYON

A NOVELLA

BOURBON BACHELOR

WALKER ROSE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

BURBONLU BEKAR
BİR BURBON KANYONU ROMANI

WALKER ROSE

LE YAYINCILIK

Bourbon Kanyonu'ndaki en uygun bekârla bir randevu kazandım. Ama teklif veren ben değildim.

En iyi iki arkadaşım beni bir bağış gecesine sürükledi ve benim yerime teklif verdiler. Tate Bailey sadece kasabanın geri kalanının övgüyle bahsettiği bir dağ adamı değil. Aynı zamanda en sorunlu dördüncü sınıf öğrencilerimden birinin babası.

Boşanmış burbon imparatoru varisi ile olan tek ilişkim oğlunun okulda yaşadığı sorunları özetlemek oldu. Pek de iyi bir ilk izlenim sayılmaz, ya da ikinci, üçüncü ve dördüncü.

İsteyeceğim son şey, eski sevgililerimin bende yanlış olduğunu söylediği her şeyin bir kez daha özetlenmesi, özellikle de Tate gibi sert bir adamdan. Ama ona paçayı kurtardığını söylediğimde ısrar ediyor.

İyi. Sadece bir randevu. Sonra sıkıcı hayatıma kalbim sağlam bir şekilde geri dönebilirim. Çünkü Tate gibi bir adamın benim gibi sıkıcı, tahmin edilebilir, küçük bir kasaba öğretmeni için bekarlığından vazgeçmesine imkan yok.

Telif Hakkı © 2023 Walker Rose

Düzenleme Razor Sharp Editing

Kardeşimin Editörü, Deaton Yazar Hizmetleri, Judy's Proofreading ve Fairy Proofmother Proofreading tarafından redaksiyon

Kapak resmi Okay Creations'a ait

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu hikayedeki karakterler, yerler ve olaylar kurgusaldır. Gerçek kişiler, yerler veya olaylarla olan benzerlikler tesadüfi ve kasıtsızdır.

Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6 Sonsöz

Yazar Hakkında

Ayrıca yazan: Walker

Rose

Scarlett

En iyi iki arkadaşımın işlediği İLK SUÇ, beni bir Cuma gecesi dışarı sürüklemektir. Bourbon Canyon'un nüfusu dört haneli rakamların altındaydı. Ara sıra yapılan sokak dansları, futbol maçları ya da 4 Temmuz havai fişek gösterileri dışında Cuma geceleri yapacak bir şey yoktu. Kasabada etkinlikler olduğunda bile, onları dışarıda bırakıp nakış ve cinayet programlarımla kanepenin köşesine mutlu bir şekilde yerleşirdim.

Bekâr olduğumdan beri, sosyal olmayan maceralarım konusunda suçluluk duymam imkânsızdı.

Dördüncü sınıflardan oluşan hareketli bir sınıfa ders vermekle geçen bir haftanın ardından tek odak noktam sakin bir geceydi. Pazarlık yok. Standart testler yok. Toplar, kimin sırası olduğu ya da sırayı kimin kestiği üzerine oyun alanı tartışmaları yok.

Yaz tatili geçen hafta başladı ve yaz tatili boyunca ders vermiş olsam da, kişisel şarj hala geçerliydi.

Summer Kerrigan ve kız kardeşi Autumn'un yaptığı ikinci gaddarlık ise beni Bourbon Canyon'un Beşinci Yıllık Bekarlığa Veda Müzayedesine getirmek oldu.

"Hanımlar, açık artırma başlamak üzere," diye seslendi spiker kilisenin ses sisteminden.

Çünkü tüm bekârlığa veda müzayedeleri bebeklerin vaftiz edildiği yerlerde yapılmıyor muydu?

Müzayede, yerel gıda kileri ve çocuk kaynak merkezi için bir bağış toplama etkinliğiydi. Bourbon Canyon katılan tek kasaba değildi ve elde edilen gelir tüm ilçeye dağıtıldı. Bağışlayacak param olsaydı, şımartırdım.

Olabilir.

Gözlüklerimi burnuma soktum. Muhtemelen hayır. Bir çek yazıp gururumu korumayı tercih ederdim. Son eski sevgilimin hakkımda söylediklerinden sonra, şüphesiz tüm kasaba biriyle çıkmak için onu satın almam gerektiğini düşünüyordu.

"Hadi Scarlett. Arka sıralarda bir yere ihtiyacımız var." Summer'ın çilek sarısı saçları omzuna dökülürken beni bir sıraya doğru itti. İnsanlar

oturmak ve gösteriyi izlemek için etrafımıza akın etti. Buradaki herkes teklif verecek miydi?

"Neden?" Ben sordum.

"Böylece kimin teklif verdiğini görebiliyorum." Summer bana sırtıttı, sonra bakışları ön tarafa doğru kayarken dudağını ısırды. Bekârlar teker teker dışarı çıkarılacaktı. Aklında bir bekâr var mıydı? Yoksa Autumn mu? Açık artırma için kayıt yaptıran tek kişi Summer'dı. Kiliseye girdiğimizde açık artırma masasına doğru yöneldi. Ev yapımı karton teklif küreğinin üzerinde büyük bir 84 rakamı vardı.

Autumn diğer yanıma geçerek beni sandviç gibi içine aldı. Kumral saçlarını gerginmiş gibi okşadı. Onun da açık artırmada görmek istemediği biri var mıydı?

Her şey kitsch'ti, ancak odada vızıldayan enerjinin iyi huylu ve eğlenceli olduğunu kabul etmek zorundaydım.

Her yaştan kadın buradaydı, ama sanıldığı gibi bir nedenle değil. Bekarlığa veda müzayedesinde sadece bekar erkekler teklif vermiyordu. Evli erkekler bir günlüğüne hizmetlerini sunuyordu ve bu beceriler romantik akşam yemeklerini ve uzun yürüyüşleri içermiyordu. Sadece birkaç bekar gerçekten bir randevu teklif ediyordu.

Tate Bailey de onlardan biriydi.

Summer ve Autumn'un en büyük erkek kardeşi. Dört Kerrigan kardeş evlat edinilmişti. Bailey kardeşlerinin üçü de yakışıklı olsa da, *benim mütevazı görüşüme* göre Tate öne çıkıyordu.

Bir ay önce, açık artırmaya katılmayı kabul ettiğini duyduğumda, bütün bir hafta boyunca hayaller kurmuştum. Okula gitmiştim ve oğlunun gözlerinin içine bakmakta zorlanıyordum. Tate Bailey'e yapmayı hayal ettiğim şeyler...

Bir kız hayal kurabilirdi ama benim en iyi özelliklerimden biri gerçekçi olmaktı. Bu yüzden bu yılki müzayededeki uzak durmak istemişim. Tate'i sadece oğlu Chance'in başının derde girdiğini haber vermek için görmüştüm. Tate'in bir kızın donunu en iyi şekilde yakabilecek bir bakışları vardı, ama bana yöneltildiğinde, büyükanne donum utanç içinde başını asmak istedi.

Tate'e olan karasevdamın üstesinden gelemezdim. Onun çocuğunun dördüncü sınıf öğretmeniydim ve dokuz ay boyunca, o korkutucu, kısık gözler ve büyük, şişkin çapraz kollarla yüzleşirken kendimi yaşayan en büyük ispiyoncu gibi hissetmişim.

Teknik olarak artık Chance'in öğretmeni olmasam da kendimi kandırıyordum. Tate kasabadan geçerken kadınların iç çektiğini duymuştum. Benden 15 santim kadar daha uzun boyluydu, ki bu muhtemelen pantolonunun içindekinden daha azdı. Ama o adam için ben, Chance'in seçici öğretmeni Bayan Scarlett Breen'den başka bir şey değildim.

Tate kasabaya geri dönmeden önce, dağ adamlarının benim tipim olmadığını iddia ederdim. Sonra onu yıpranmış kot pantolonu, kovboy çizmeleri ve fanilasıyla gördüm. Şimdi din değiştirmiştım.

Cazibesinin yarısı bir beyni olduğunu bilmektir. Eve taşınmadan önce ailesinin Bozeman'daki Copper Summit Bourbon İçki Fabrikası'nın merkezini yönetiyordu.

Autumn bana eski karısının bir resmini göstermişti. O benim zıttımdı. İnsanları görüşlerine göre değerlendirmeye inanmazdım ama kahretsin, o on numaraydı. Bense...altı. Eğer yuvarlarsam. Saçımdan boyuma, kıyafetlerime kadar ortalama.

Bu gece bile kot kapriler, sarı bir gömlek ve yürüyüş sandaletlerim vardı. Autumn da pek farklı giyinmemişti, sadece parmak arası terlik giymişti. Daha fazla kemer desteğine ihtiyacım vardı. Summer adı gibi giyinmişti. Hafif, kabarık yazlık elbiseler ve bileğimi kırabileceğim kama sandaletler.

Bir bayan elinde mikrofonla podyuma yaklaştı. Wilna Whitecloud. Kilise ofisinde çalışıyor, yerel hayvan barınağını yönetiyor ve mümkün olan her Bourbon Canyon etkinliğine katılıyordu. Müzayedede onun fikriydi.

Mikrofona dokundu ve gümbürtü şapelde çınladı. "Herkes oturmak üzere. Pekâlâ. Devam edip başlayacağız." Ellerini önünde kavuşturdu. "Bekârlarımızın da içkilerimiz kadar sert olduğu beşinci geleneksel Bourbon Canyon Bekâr Müzayedesine hoş geldiniz."

Gülmek için öksürdüm. Summer yanımda kıkırdadı ve Autumn burnunun köprüsünü sıkıştırdı. Burada olmaksızın şehir merkezindeki bar ve ızgarada olmayı tercih ederdim. Üçümüz sık sık bir araya geleliyorduk. Autumn benimle aynı okulda öğretmendi ama Summer Bozeman'da yaşıyor ve ailenin içki fabrikasında çalışıyordu.

"Bu şakadan asla bıkmayacak," diye mırıldandı Autumn.

İçki fabrikası Bourbon Kanyonu'nda Bailey'lerin büyükanne ve büyükbabalarıyla başlamıştı, dolayısıyla kasabanın adı da buradan geliyordu. Wilna'nın şakası da buradan geliyor.

İlk bekar çıkmıştı. Kilisede ve ilkokulda hademelik yapıyordu, evliydi ve el becerilerini açık artırımla satıyordu. Bir

Şehir sınırları dışında bir çiftlikte yaşayan yaşlı bir çift, teklifini beni boğacak bir miktara kazandı.

Lanet olsun. Tate ne giderdi? Bankada ne kadar param vardı?

Hayır. *Hayır.*

Buraya teklif vermeye gelmedim. Küreğim yoktu. O kadar.

Başka bir adam kürsüye doğru yürüdü. Bir günlük bahçe işi teklif eden yerel bir polis.

Belki de teklif vermeliydim. Çimlerim kötü durumdaydı ve çim biçme makinemle şiddetli bir ilişkim vardı.

Çatıları tamir edebilir mi?

Önemli değildi. Bütün bu parasızlık olayı karar verici faktördü.

Her açık artırmada Wilna, kazananı söylemeden önce katılımcıların isimlerini kürek numaralarıyla karşılaştırmak için parmağını listede gezdirirdi. Seyirciler arasındaki her bir kişinin adını ve ne zaman doğduklarını söyleyebilirdi, ancak her zaman rutine sadık kalmıştı.

Summer bacağını yanımda zıplattı. Heyecanlı mıydı? Gözü bir *bekârda* mıydı? Kasabadaki herhangi birinden hoşlandığından hiç bahsetmemişti.

Yedi adam teklif verip kazandıktan sonra Tate podiyuma çıktı. Kalp atışlarım hızlandı. Kot pantolon ve fanila görünümünü korumuştı. Yeşil ekoseli gömleği koyu renk gözlerini aydınlatıyordu. Ellerini önünde kavuşturma şekli rahat görünüyordu ama omuzlarında bir gerginlik vardı.

Kimse görmezken onu görsel olarak yuttuğum için neredeyse kendimi suçlu hissediyordum.

Herkesin gözü onun üzerindeydi.

Ne tatlı ama. Onu baş aşağı ve yanlara doğru yalayabilirdim.

Ama o benim değildi. Başka bir kızın şanslı randevusu olacaktı.

Onları bar ve ızgaraya mı götürecekti? Ya da aile arazisi üzerine inşa ettiği devasa kulübeye mi? Aklında epik romantik fikirler var mıydı, yoksa bir kızı tavlayacak, bir film boyunca uyuklayacak, sonra da minimum çabasıyla sonra onun sönmesini bekleyecek bir tip miydi?

Tahmin ediyordum. Tate ile vasat bir randevu muhtemelen en iyi randevumu sudan çıkarırdı, ama o zaman "Bebeğim, az önce yediğin şeyin üzerine bir tatlı eklemek istediğine emin misin?" ile biten randevuyu kazanmak zor değildi.

Kalabalıktaki tüm bekâr kadınları inceledim, kıskançlığım artıyordu. Birkaç evli kadının küreklerine vurması dikkatimi çekti.

Ellerini. İşler çirkinleşebilir.

Tate Bailey buna değebilir.

Şehre geri döndüğünde, dedikodular çığırından çıkmıştı. Lisenin yıldız futbolcusu. Okul birincisi. Üvey kardeşleri olan "tüm o zavallı çocukların" ağabeyi. İki biyolojik kardeşi de vardı ama asıl gizemli olan Tate'ti. Liseden sonra taşınmış, diplomasını almış, ana içki fabrikasında çalışmış ve sonra babası hastalanınca çiftliği devralmak için eve dönmüştü. Yerel altın çocuk tünemek için eve geri döndü.

"Tate Bailey son bekarımız. Kazanana bütün bir gün ve akşama kadar sürecek bir randevu teklif ediyor." Wilna'nın sırtışı genişti. Gözlerinde dolar işaretleri vardı. "Açık teklif."

"Bin!" diye bağırdı bir kadın ön taraftan, elindeki küreği bir rakamıyla birlikte havada sallayarak. Kapılar açılmadan önce dışarıda kamp mı kurmuştu?

Wilna kadının adını biliyordu ama kâğıdını bir kez daha kontrol etti. "Hannah Kline'dan bin dolar."

"Bin beş yüz." Başka bir kadın küreğini salladı. "On altı yüz."

"On sekiz."

"İki."

Tate Bailey ile bir randevu için *iki bin dolar* mı?

Tanrım, ürkütücü olmadan ona birkaç saat bakmak için bile bu parayı verirdim.

Olmaz. Yine de ürkütücü olurdu.

"Yirmi beş." Bu oldu itibaren başka bir çift. Ah, ve Olsons.

Onları tanıdığım kadarıyla, onlar da bahçe işi aramıyorlardı. "Yirmi altı," dedi Hannah, bu sefer kendinden daha az emin bir şekilde. "Yirmi dokuz."

Teklifleri dinlerken aklım başımdan gitti. Ama içimden bir rahatlama da geçti. Tate'e karşı gizli bir aşk besliyordum ve buraya ona teklif vermek için gelseydim, ilk tekliften sonra silinip giderdim.

Rahatlamanın ardından kasvetli bir bulut çöktü. Bir randevuya çıkacaktı. Herkes bunun hakkında konuşurdu. Sonra daha fazlasına giderdi. Bir yıldır şehirdeydi ve ayak işlerini yapmak ve çocuğunu bara ve ızgaraya götürmek dışında dışarı çıkmamıştı ama insanlar onun "eski günlerdeki" hünelerinden bahsediyordu. Ayrıca boşanma sonrası aşkı hayatı taşınmadan önceki hayatı hakkında konuşuyorlardı.

ailesinin arazisindeki dağ kulübesi. Görünüşe göre, Bozeman'dan Bourbon Kanyonu'na kadar kırk mil boyunca küçük kasaba dedikoduları yeterince ilgi çekiciydi.

Uzun bir iç geçirdim. Teklifler beş bine kadar çıkmıştı.

Teklif savaşının ortasında ayrılabilir miydim? Tuvalete gitmem ve küçük kiralık evime yürümem gerektiğini iddia edebilir miydim? Bir seri katil belgeseli, hayalini kurduğum adamın başka bir kadınla çıkıp gitmesini izlemekten daha iyi olurdu.

Hannah toparlandı ve "On bin!" diye bağırdı.

Sessizlik çöktü. İlk adamın sekiz yüz dolar istemesini müstehcen ama oldukça cömert bulmuştum. Bu hayır işi içindi. Bu düşünceyi aklımın bir köşesinde tutarsam, belki de bu gece kilolarca çikolata kaplı badem tüketmezdim.

"Hannah'ya on bin!" Wilna seyircileri taradı. "Bir kez gidiyor..."

Summer küreğini salladı. "On bir."

Ne oldu? Herkes bize bakmak için dönmüştü ama ben başımı eğmiştim. Bir sınıf dolusu çocuğun bana bakmasına alışkındım. Ama başka biri olursa eriyip yere düşmek istiyordum. İki yıl önce ayrıldığımdan beri daha da kötüleşmişti.

Eski sevgilimin sözleri aklımda çınladı. *Sen sadece... sönüksün.*

Summer'ın ayağı aşağı yukarı sallanıyordu, bu da tüm ilginin ona yöneldiğinin tek işaretiydi.

Kardeşinin bir günlüğüne kaltağı olmasını mı istiyordu?

Ön tarafa bir göz attım. Tate'in kara kaşları birbirine çatılmıştı ve kız kardeşine *"Ne oluyor?"* der gibi bakıyordu.

Wilna gülümsedi. "On bir-"

"On iki," diye tersledi Hannah, Wilna sözünü

bitiremeden. "On beş," diye karşı çıktı Summer.

Hannah'nın burun delikleri alevlendi. "On altı."

Onun için neredeyse üzülüyordum. Kötü bir insan değildi, ama özellikle kasabadaki erkeklere karşı ileri görüşlüydü, bu da onu onların sevgililerinin hayranı yapmıyordu.

Summer küreğini havada savurdu. *"Twen-ty,"* dedi şarkı söyler gibi bir sesle, sanki bütün gece teklif edebilirmiş gibi.

"Oh. Söyle." Wilna sanki gökten yüz dolarlık banknotlar yağıyormuş gibi parmaklarını birbirine vurdu. Bir bakıma öyleydiler. "Yirmi bin. Gidiyorum

Bir kere... İki kere... Satıldı. Tate Bailey'e..." Parmağını isim listesinde gezdirdi.

"Scarlett Breen."

TATE

ŞAŞKIN BAKIŞLARIM kız kardeşimden yanındaki bankta büzüşen kadına kaydı.

Scarlett Breen.

Bayan Scarlett.

Kimse ona Bayan Breen demezdi. Chance bir keresinde ona başka bir isimle seslenmişti ve ben de ona bir hafta boyunca gübre yığınının bir tarafından diğer tarafına bok kürekletmişim.

Yanlış mı gördüm? Teklif veren kız kardeşim değil miydi? Nedenini bilmiyordum ve öğrenmeye de korkuyordum. Yatağıma solucan koyan kız kardeşime güvenemezdim.

Ama Wilna kazanan olarak Summer Kerrigan'ı söylemedi.

Bayan Scarlett.

Dördüncü sınıfın başlama şeklinden sonra, Chance'i uygunsuz ilan edeceğinden korkmuştum, ancak veli toplantısı için beni sınıfına ikinci kez çağırdığında davranışlarının normal olduğu ve gelişmekte olduğu konusunda bana güvence vermişti. Önce ondan nefret etmeye başlamıştı, sonra bu nefret yerini düşmanlığa ve en sonunda da ilgisizliğe bıraktı. Chance Bayan Scarlett'i sevmiyor değildi.

Benim hakkımda ne düşündüğünü bilmiyordum ama yıla onu omzuma atıp karanlık bir odaya götürmek ve o dolgun dudaklarını yumuşatıp nefessiz bırakıp bırakamayacağımı görmek isteyerek başlamıştım.

Yılın sonunu bu görüntüyü okşayarak geçirdim.

Bayan Scarlett, onun hakkındaki kirli düşüncelerimi bilseydi adının hakkını verirdi. Hırka ve uzun etekler giyen ya da sıkıcı pantolonlar giyen küçük öğretmenin Tate Bailey'nin şaplak bankasını doldurduğunu kimse bilmiyordu.

Şans hakkında konuşması bittiğinde gözlerime bakmayı reddetmesi de içimde bir yer etti. Benimle ilgili bir şey onu korkutuyordu ve eğer sadece kendim olmak bile onu korkutuyorsa, onunla ilgili düşüncelerimi kafamda tutmam daha iyiydi.

"Yirmi bin. Bu bir rekor." Açık artırmayı yöneten küçük büyükanne parlıyordu. Wilna bir gün markette benimle konuşmak için durmuştu ve sohbet bir şekilde benim bu lanet müzayedeyi yapmamla sonuçlanmıştı. "Bayan Scarlett ile randevunuzun tadını çıkarın."

Bakışlarım güzel öğretmene kaydı. Summer ve Autumn onun iki yanında sırtıyorlardı, ama Scarlett'in dehşete düşmüş bakışları benim üzerimdeydi.

Evet. Lanet olsun.

Ona başımı salladım. Sarsıldı, bakışları yere uçu, yüzü pancar gibi oldu.

Kır

mız Summer teklif veriyordu ve Scarlett'in ifadesine bakılırsa, bu bir

1.

Ne olduğunu anlamak için uzun bir atlama yaptım. Kız kardeşim Scarlett için ona söylemeden teklif vermişti.

Benim bilmediğim bir şey mi biliyordu?

Scarlett'in sıranın içinde eriyişi hayır diyordu. Bayan Scarlett ne bu açık artırmada, ne de başka bir açık artırmada bana teklif vermeyi planlamamıştı.

Wilna beni uğurladı. Diğer bekârlarla birlikte "ağıl" olarak adlandırdığım, ana şapelin dışında, toplantılar ve İncil çalışmaları için kullanılan sandalye ve masaların bulunduğu küçük bir odada kaldım. Bekârların, kazananlarımızın gelip bizi almasını beklemeleri gerekiyordu.

İnsanlar içeri süzüldü, hepsi bana baktı. Sanki sahnede durup nefes almaktan fazlasını yapmışım gibi bazıları bana "aferin" dedi.

Yirmi bin.

Ne yaptın sen, Summer?

Lanet olası ailem.

Kız kardeşlerimi severdim ama en büyük olmanın bir da daha erken taşınmam ve kardeşlerimin dramından kaçmamdı.

Bekârlar kazananlarla anlaştıktan sonra dışarı süzüldüler ama ben bekledim. Tek başıma.

Lanet olsun.

Sonunda Summer yüzünü buruşturarak kapı aralığında belirdi.

Kollarımı kavuşturdum, bu karmaşada takım elbise giymediğim için mutluydum. "Ona büyük planından bahsetmedin, değil mi?"

Yüzünü buruşturdu ve içeri girdi. "Sana karşı bir şeyler hissediyor. Bunu biliyorum."

Bayan Scarlett? "Bana ilgi göstermesi için bir yılı vardı ama konu Chance değilse yüzüme bile bakmıyor."

İfadesi "*duh*" diyordu. "Sana neden bakmadığını biliyor musun?" Kolumu itti. "Alo? Senden hoşlanıyor."

Şüphelerim devam ediyordu. "Bu sana seni utandırma hakkını vermez. onu."

Eğildi. "Ondan hoşlanmadığını söylediğini duymadım."

"Neden diyeyim ki?" Onu olması gerekenden daha çok sevdim. Onu bir kenara bırakmıştım.

ama Scarlett Breen gibi bir kadın bir erkeği düşündürebilir.

Cevap gülümsemesi muzafferdi. "Sen sormadan söyleyeyim -ki soracağınızı biliyorum- parayı bir havuzda topladık."

"Kim?"

"Ben ve diğerleri."

"Diğerlerinden kaç kişi var?"

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Nasıl olur da bu kadar ufak tefek biri benim gibi iri bir adama sarkıntılık edebilirdi? Ailemin kapısına geldiğinden beri bunu yapıyordu. "Autumn, Wynter ve June. Tenor ve Teller da biraz para attı."

Kız kardeşlerime onlara yaptığım gibi kızamayacağımı bildiğim için muhtemelen en çok erkek kardeşlerim katkıda bulundu. "Bunu neden yaptın ki?"

"Birincisi, bu bir vergi indirimi." İki parmağını havaya kaldırdı. Ufak tefek kız kardeşim benden hiçbir zaman korkmamıştı, çiftliğe travma geçirmiş küçük bir kız olarak ilk geldiğinde bile. "İkincisi, buraya taşındığından beri huysuz bir münzevi olduğun için."

"Bunda yanlış bir şey yok."

"Chance'in hayatında bir kadına ihtiyacı var, yoksa her gün taşaklarını kaşıyıp posta kutusunun yanına işeyecek."

"Bunu sadece bir kez yaptım."

Bakışlarından bana inanmadığı anlaşılıyordu. "Ve ben de tam o saatte arabayla geldim, öyle mi? Elbette."

"Chance'in annesi var."

"İş için çok fazla seyahat ettiği için velayetini sana kim verdi?"

Doğru. "Teyzeleri var."

"Kasabada yaşayan tek kişi Autumn ve Junie çok seyahat ediyor." "Bu kadar yeter."

"Senin için değil. Dağlarda tek yaşlı, huysuz bir adam haline gelmene gerek yok."

"Ben böyle seviyorum." Eğer şehirde kimliğim haline gelen işimi yapamıyorsa, o zaman karamsar bir münzevi olarak iyiydim.

". Bu babamın kalbini kırıyor."

Summer kurnaz bir baş belasıydı. Bana istediğini yaptırmak için ne söyleyeceğini hep bilirdi. Babam eve taşınıp ona yardım etmek için hayatımı değiştirmemden hoşlanmamıştı. Hiçbir şey çiftçilik görevlerini ve Bourbon Kanyonu'ndaki orijinal Bailey İçki Fabrikası'ndaki işini bırakmaktan daha fazla hasta olduğunu söyleyemezdi. "Peki. Diyelim ki bunu yaptım-"

"Hayır işi için. Yirmi bin, Tate."

Onu görmezden geldim. Nihayetinde, görevlerimi yerine getirme kararı bana bağlı değildi. "Ya Scarlett benimle çıkmak istemezse?"

"Öyle." Ağzımı açtığımda elini kaldırdı. "Güven bana. Bir kadın bilir." Şüpheli bakışım üzerine elini indirdi. "Sana karşı bir şeyler hissettiğini farz et. Onunla çıkar mıydın?"

Onunla çıkmaktan daha fazlasını yapmak istiyordum. Tatlı öğretmenin kirli düşünceleri olup olmadığını bilmek istiyordum. Kat kat giysilerinin altında teninin ne kadar kremi olduğunu öğrenmek istiyordum. Kendimi o yumuşak bedenin içine gömmek ve güneş doğana kadar öyle kalmak istiyordum.

"Evet," dedim huysuzca.

Autumn kafasını kapı aralığından içeri uzattı. "Ona tutunamadım. Eve yürüyor."

Summer'ın yüzünden keskin bir korku geçti. Kız kardeşlerim bunu gerçekten istiyordu. Kolumu tuttu. "Onu ikna etmelisin. Yemin ederim yanılmıyorum. Eğer ondan biraz olsun hoşlanıyorsan, bir şans vermesi için onu ikna et."

Hareket etmedim. Varlığımı onun üzerinde zorlamayacaktım.

"Yirmi bin," diye vurguladı Summer, sanki bu gecenin diğer konukları gibi ben de bu miktar karşısında afallamamışım gibi.

"Eğer siz ikiniz bunu yapmazsanız, bu sizin için değil, onun için kötü görünecek," diye ekledi Autumn.

Lanet olsun, haklıydı. Bu kasaba beni hak etmediğim bir yere koymuştu. Ben de herkes kadar çok çalışıyordum ama üçüncü kuşak bir Bailey'dim ve bu da bana saygı duyulmasını sağlıyordu. Scarlett Bourbon Kanyonu'ndan nakledilmişti ve aynı saygıyı göremezdi. İnsanlar bende değil onda bir sorun olduğunu düşüneceklerdi.

"Peki," diye homurdandım, sanki bütün gün başıma belaymış gibi, oysa Scarlett küçük, düzenli evinde kaybolmadan önce ona ulaşma ihtiyacım beni harekete geçirmişti.

Kısa sürede kiliseden çıkıp kamyonetime bindim. Park yerinden çıktım ve Bourbon Canyon'un küçük bir kasaba olmasına teşekkür edencesine kiliseye başımı salladım. Herkesin nerede yaşadığını biliyordum. Çoğunlukla. Dışlerimi geçirmek istediğim yuvarlak , sessiz ama sert öğretmenlere özel ilgi gösterebilirdim.

Scarlett'in kollarını sallayarak kaldırımdan kiliseye doğru yürüdüğünü gördüm. Muhtemelen farkında olmadığı güzel poposu kotun altında yuvarlanıyordu.

Yolcu camını indirdim ve yavaşladım. "Bayan Scarlett."

Sertleşti ve şöyle bir baktı. Ağzını büzleştirme şekli beni anında yola getirirdi. Vahşi oğlumu sadece birkaç ay içinde evcilleştirmesine şaşmamalı.

"Bir yanlış anlaşılma oldu." Dümdüz önüne bakarak yürümeye devam etti. "Sorun için özür dilerim."

"Kız kardeşim bana ne yaptığını söyledi." Hangi kız kardeş olduğunu açıklamama gerek yoktu. Summer genellikle boktan bir başlangıç yapardı. Autumn ise Scarlett'e çok benzerdi. Yumuşak başlı bir kural takipçisi. "Bak, yine de teklifi sen kazandın."

Başını salladı ama bakışlarını benden uzak tutmaya devam etti. Ve bu beni çok rahatsız etti. Gözlerinin üzerimde olmasını istiyordum. Dikkatinin üzerimde olmasını istiyordum. Altımda olmasını istiyordum.

Lanet olsun. Kamyonetimle onu takip ederken ona bakarsam, ben ve acı veren ereksiyonum güzel öğretmeni korkutup kaçıracaktık.

Kollarını salladı. Ayakları rahat yürüyüş sandaletlerinin içinde tepiniyordu. "İhalede benim bir rolüm yok."

Frene bastım, onunla birlikte rölantide ilerledim. Evine varmadan önce üç blok yolumuz vardı. "Yani benimle çıkmak istemiyor musun?"

"Hayır!" Başını çevirdi, yüz ifadesi dehşete kapılmıştı. "Yani, alınma-"

"Alındım, Bayan Scarlett. Yirmi bin dolar ve sen benimle çıkmak istemiyor musun? Görevimi yerine getirmediğim için Wilna'nın parayı geri vermesini hiç istemem."

Bu onu durdurdu. Frene sonuna kadar bastım. Altın sarısı saçlarından bir tutamı yüzüne doğru savurdu ve ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı. "Parayı geri mi veriyorsun?"

"Bu doğrudan bir bağış olarak yapılmadı."

Yüzünde bir belirsizlik vardı. Kurallara çok derinlemesine bakmamasını diledim. Hiçbir fikrim yoktu. Sadece onu ikna etmem gerekiyordu.

bir günlüğüne benimle ol.

"Yarın uğramaya ne dersin?" Birden Scarlett Breen'in nasıl biri olduğunu öğrenmek için bir gün daha beklemek istemedim.

"Yarın mı?" Gözlüklerinin arkasındaki iri kehribar gözlerini kırıştırdı.

Bir kolumu direksiyona dayadım, dar mahalle yolunun ortasını kapatıp kapatmadığım umurunda bile değildi. "Saat on gibi gelebilirim. Bu bana Chance'i anne ve babasına götürmek için zaman verir."

Ona Pazar günü balığa çıkacağımıza söz vermiştim ama Pazar sabahı onu ailemden alıp doğruca arazimizdeki gölde bulunan gizli balık tutma yerimize gidebilirdim.

Sözlerim elektrik akımına kapılmış gibi sarsıldı. "On mu? Sabah mı?"

"Bütün gün randevu için yirmi bin dolar." Kurt gibi sırtımama engel olamadım.

Gözleri daha da büyüdü. Tanrım, ama bahse girerim tepki veriyordu. Yirmi bin dolarına daha bahse girerim ki, zirveye ulaştıklarında kendini tutmayan sessizlerden biriydi.

"Bütün gün mü?" Etrafına bakındı, ama kız dikkatimi çekmek için yalnızdı. Bu oldukça hoşuma gitti. "Ne yapacağız?"

Lanet olsun, Bayan Scarlett.

Yüzümdeki aç ifadeden kaçmak yerine gözlerini kıstı. "Benimle dalga mı geçiyorsun, Tate?"

Tate. Bu beni yakaladı. Bana her zaman Bay Bailey diye hitap ederdi ve Bayan Scarlett'in dudaklarımın arasından kayıp gitmesi hoşuma gitti. İpeksi ve pürüzsüz.

"Size asla bulaşmam, Bayan Scarlett."

Gözlerini devirdi. "Bana Scarlett diyebilirsiniz. Artık Chance'in öğretmeni değilim."

"Keşke olsaydın. Onunla harikaydın."

Önemli bir şey değilmiş gibi omzunu kaldırdı ama önemliydi. Oğlum Bozeman'da sınıftan sınıfa değiştirilmişti. "Peki, yarın? Tüm gün boyunca randevu için ne yapıyorsun?"

Hiç akşam yemeğinden fazlası için dışarı çıkarılmamış mıydı? "Ne yaptırmak istiyorsun?" Evet, sesime telkinin karışmasına izin verdim.

O masum ama bir şekilde kurnaz gözler bir kez daha kısıldı. "Çimlerimin biçilmesini istiyorum."

İş günü bekarı değildim. Randevu bekârydım, ama bana kapısını açmasını sağlayacaksa, kabul ederdim. "Çimlerini biçeceğim."

"Ve çatımda bir sızıntı var."

"Islak şeylerin benim yanımda hiç şansı yok."

Yüzü kıpkırmızı oldu ve parmaklarını alnına bastırdı. "Sesin nasıl çıkıyor biliyor musun?"

Kadın ancak bu kadar zorlanabilirdi. Ben dürüstlüğü seçtim. "Gerçek şu ki, seni tanımak istiyorum. Randevuyu kabul et. Kız kardeşlerimin seni kızdırdığını biliyorum, ama sen ve ben eğlenebiliriz." *Bunu* tahrik olmuş bir hıyar gibi görünmeden söylemek zordu.

"Beni üzmediler." Bakışlarını başka yöne çevirdi. "Bu utanç verici."

"Seni götürmeme izin vermezsen, zavallı itibarımın nasıl zedeleneyeceğini düşün. dışarı."

Bir başka göz devirme ve inanmayan bir sırıtma. Bu tarafını almamıştım Oğlum hakkında benimle görüştüğünde. Annesinin onu istemediğini ve babasının onun için çok meşgul olduğunu düşünen bir çocuk için sert bir öğretmene sahiptim.

", " dedi sonunda. "Saat onda evimde ol."

Şansımı zorlayacaktım ama bekârlığa veda partisini kazanmak istiyordum. "Şu çatıya da bir göz atacağım. Sonra akşam yemeği için bana gelirsın ve sana Bailey Beef T-bones yaparım."

"Ben vejetaryenim."

Neredeyse nefesim kesiliyordu. Ben bir çiftlik sahibinin çocuğuydum, eyaletteki en büyük içki fabrikalarından birini işleten bir çiftlik sahibinin. Burbon ve sığır eti kanımda vardı.

Kahkahası çınladı ve bir elini göğsüne bastırdı. "Şaka yapıyorum."

Bir kahkaha attım, ama kanım ısınmıştı. Scarlett'in gizli bir tarafı vardı ve ben onun her santimini ortaya çıkarmayı planlıyordum. "Öyle olsaydın iyi olurdu. Sadece evde çalışacak çok daha az şeyim olurdu ve bakkal da kapalı."

" çalışman gereken çok şey var, Tate Bailey. Ben bundan korkuyorum," diye mırıldandı. "Onun yerine Canyon Grill'e gidelim, böylece flört kısmını tamamlayabilirsin."

Benden mi korkuyordu yoksa benimle yalnız kalmaktan mı? Curly's Canyon Grill, Bourbon Kanyonu'nda bir Cumartesi gecesı bir insanın gidebileceğı en kalabalık yerdi. "Eğer halka açık bir yere ihtiyacınız varsa Curly's işinizi görecektir." Gerçi

o evimde olmazdı, tatlı şekerli kurabiye kokusunu evimin her yerine yaymazdı.

Bana küçük bir ayrılık gülümsemesi verdi ve yürümeye devam etti. "Yarın görüşürüz."

Parmaklarımı direksiyona vurdum. "Sabah erkenden görüşürüz, Bayan Scarlett." Arabayı sürdüm ve dikiz aynasından onun sallanarak yürüyüşünü izlerken park etmiş arabalara çarpmamaya çalıştım.

Bir randevu.

Beş yıl önce boşanmıştım. Bu konuda acı çekmiyordum ve randevulara çıkıyordum ama bunlar bir ilişki için değildi. Nihai bir hedef yoktu. Chance benimle yeterince vakit geçiremediğinden yakınıyordu. Ondan daha fazlasını alamazdım. Bourbon Canyon'daki evim bittiğinde taşındık ve o zamandan beri kimseyle çıkmadım. Chance benim zamanımı hak ediyordu.

Eski eşim kariyerini her zaman bir aile kurmaya tercih etmişti ve evlendiğimizde bunu biliyordum. Nasıl gideceğini bilmeliydim, ama tüm kutuları işaretlemeye çok odaklanmıştım. Aile şirketi için çalış-çek. Evlenmek-kontrol. İki nokta beş çocuk sahibi ol-neredeyse tamam.

Son ilişkiyi bitiren noktalı çizgiyi imzaladığımdan beri gerçek bir ilişkiyi tekrar denemeyi düşünmemiştim.

Scarlett beni tekrar düşündürdü. Büyüdüğüm yer gibi sevgi ve kaos dolu sıcacık bir ev hayal sağladı.

Zihnimi "eğer "lere açan kadının, oğlumun "kesinlikle olmaz" diyeceği kadın olduğunu anladım.

S carlett

TATE BAILEY çatımdaydı. Sabah 9:55'te gelmişti.

Sekizden beri hazırdım. İç çamaşırı koleksiyonumu oyun alanında göstermemek için çok rüzgârlı olmayan günlerde giydiğim bol fuşya eteğimi giymiştim. Eteğin koyu rengi, bugün özgüvenimi artırmak için giydiğim sarı puantiyeleri gizlemeye yardımcı oluyordu.

Diğer kadınlar spor salonuna gitti, röfle yaptırdı, belki tırnaklarını yaptırdı. Ben kimsenin görmeyeceği eğlenceli, ilginç iç çamaşırları aldım.

Tate bugün onlarla görüşmeyecekti. O kadarını biliyordum.

Beni evine davet ettiğine hâlâ . Ailesinin arazisinin eteklerindeki dağ kulübesi birden fazla kez dinlenme odasında konuşulmuştu. Bekâr -ve bazıları evli- öğretmenler ve stajyerler arasında Tate Bailey, kasabaya döndüğünden beri kiminle çıktığına dair pek çok spekülasyonun merkezi olmuştu.

Hiç kimse. Ve bunu fark eden tek kişi ben değildim.

Ben sadece konuşmaya katılmayan birkaç kişiden biriydim. Yine de dinledim. *Hevesle.*

Ve şimdi onunla bir randevudaydım.

Çatımı tamir etmek gerçekten bir randevu sayılır mı?

O benim gibi yerde bile değildi. Çiçek tarhlarımın üzerine eğildim, yabani otları çektim ve manikürsüz tırnaklarımı kirlettim. Ugh. Bu sabah duş almıştım ama şimdiden bir duşa daha ihtiyacım vardı. Tate çalışırken evde oturamamıştım.

Çimleri çapraz sıralar halinde biçmişti. Küçük, temiz bahçem dama tahtasına benziyordu. Sonra kaldırımını ve çiçek tarhlarını düzeltti. Peyzaj taşlarını torbalara tırmıkladı. Şimdi de ev sahibimin halledeceğini söyleyip durduğu çatıyı onarıyordu. Önce işi temizlemeliydim ama belki bir aylığına kiramı düşürmek için pazarlık yapabilirdim.

Bu doğru olmaz. Tate'in yaptığı iş için para alamazdım. Açık artırmanın yapıldığı hayır kurumlarına bağışlayabilirim. Evet. Tate bire iki bekar olarak çalıştığı için bunu yapardım.

Onun evine gitmeyi reddetmemeliydim.

Başımı salladım ve bir ot daha çektim. Alnımda ter lekeleri vardı ve midem gurulduyordu. Çatıya çıkmadan önce ağzına tıktığı öğle yemeği için hazırladığım sandviçler çoktan tükenmişti.

Bahçe işlerinden nefret etmiyordum. Sadece dev gibi bir adamın bana katılmasına ve bunu sayılarla boyamaktan daha zahmetsiz göstermesine alışık değildim.

Saçlarımı alnımdan ittim ve bileğim terle doldu.

Her zamanki gibi
sofistike. "İyi
görünüyorsun."

Doğruldu. Sesi üstümden geliyordu. Gözlerimi kısarak ona baktım.
"Ne?"

"Çiçek ." Sanki kastettiği bu değilmiş gibi sırıttı.

Dün gecedan beri ilk defa benimle flört ettiği izlenimine kapıldım. Buna inanmadım. Kız kardeşlerinden onun hakkında çok şey duymuştum. Onurlu biriydi. Tate gibi bir adam yirmi bin doların iyi harcandığından emin olmak isterdi. İyi vakit geçirmemi ve eğlenmemi, hatta kendimi özel hissetmemi isterdi. Ama onun için özel olduğum için flört etmiyordu.

"Ah. Teşekkürler. Şakayıkları geçen yıl annem verdi, gülhatmiler de evle birlikte geldi." Daha istenmeyen biri gibi konuşabilir miydim? Tate'in kadınlarından kaç çiçek tarhları hakkında ağdalı konuşmuştu?

"Neredeyse bitirdim."

Yüzüm ne kadar kızarmıştı? Sıcaklık seksene yaklaşıyordu ve kızardığım kadar kolay yanıyordum. "Tamam. Bize içecek bir şeyler getireyim."

Malamı ve çapamı garaja götürdüm ve yerlerine yerleştirdim. Summer benim düzen tutkumla dalga geçiyordu ama anlamıyordu. Autumn anlayabilirdi ama öğretmen olmamız aynı şekilde başa çıktığımız anlamına gelmiyordu. Çim biçme makinesi ve benzin bidonu eğri büğrü duruyordu, ben de onları düzelttim.

Sırtıma bir ısı duvarı çarptı ve tüm vücudum kızarma moduna geçti. Arkamdaydı. Etrafımda döndüm.

"Özür dilerim." Kendini rahatlatan gülümsemesi, daha önce acımasız babadan farklıydı. Bütün gün bambaşka biri olmuştu. Rahat. Daha hafif. Dün gece de öyleydi. "İşim bittiğinde her şeyi yerine koyacaktım."

"Sorun değil. Ben sadece... düzeni seviyorum."

Hızlıca gülümsedi ve ben de bakışlarımı kaçırmak zorunda kaldım. Sadece bir kot pantolon, kovboy çizmeleri ve ter lekeleri olan dar gri bir tişört giymişti.

Erkeksi ter lekeleri. Benimki gibi değil. Tansiyonumu kontrol ettirmem gerekiyormuş gibi görünüyordum. Belki de kolesterolümü test ettirmeliyim.

"O kadar çocukla çalışırken bunun gerekli olduğunu düşünüyorum."

İçimi bir şok kapladı. Eski sevgilim, iş kaotik olabildiğinde sakın bir eve olan ihtiyacımdan şikayet etmişti. "Şey, bir bakıma. Çoğunlukla sınıfım düzensiz olabildiği için eve geldiğimde her şeyin yerli yerinde olmasını seviyorum. Basit. Hiç düşünmeden. Sonra isteyken kaosu bir kenara bırakabiliyorum."

Kolunun tersiyle alnını fırçaladı. Adam çukurda terlemeyi de seksi hale getiriyordu, ancak bronzlaşmış ön kolları ve pazuları gösteriyi çalışıyordu. Karnının kalçalarına doğru sivrilmesi ve kot pantolonunun aşağıya doğru sarkması...

"Mantıklı."

O beni izliyordu. Ben de ona bakıyordum. Gözlerinin kenarları kırıştı. Onu çekici bulduğumu *biliyordu*. Bu bir sürpriz değildi. Pek çok insan "*Şu Tate Bailey'i tanıyor musun?*" demezdi. *Dış görünüşüne biraz dikkat etmeli.*

Hakkımda yeterince şey söylendi.

"Eski sevgilim Chance bebekken zor zamanlar geçirirdi. Seyahat etmeye ve kendi programını kendi yapmaya alışkındı ve bunu bir bebekle yapamazsınız."

"Chance çok zorlandı, değil mi?"

Başını salladı, boğazı çalışıyordu. "Düşündüğümde daha zor. Yani, Tamera onu seviyor, beni yanlış anlama. Ama benim daha iyi bir tam zamanlı ebeveyn olduğumu biliyordu. Ben de biliyordum."

"Çocuklar o kadar da önemli değil." Yarı boş benzin bidonunu yerine yerleştirdim. Dumanlar kısa süreliğine onun temiz dağ havası kokusunu bastırdı. Tıraş losyonu muydu bu, yoksa kokusu bile bu kadar güzel miydi?

"Aynen öyle. Dinle, merdiveni ve aletleri kaldıracığım, sonra da Canyon Grill'e erken gitmenin bir sakıncası var mı?"

Kalbim durdu. Tabii ki randevuyu kısa kesmek istiyordu- "O zaman nehir kenarında yürüyüşe falan çıkabiliriz."

Mutluluk işledi, ama aynı zamanda... üzüntü de. Elbette bir şeylerden kaçmıyordu. Kız kardeşleri her zaman onun sözünün eri olduğunu söylerdi. "Elbette."

Bir duşa daha ihtiyacım vardı ve ardından mevcut kıyafetlerimin her yerinde terlediğim için ne giyeceğim konusunda bir saat boyunca stres yaptım. Ben de

İşe başladığında üstümü değiştirmek ve şafaktan beri hazır olduğumu düşünmesini sağlamak istiyordum.

"Geri gelip beni almak ister misin?"

"Hayır." Bu sırtış farklıydı. Sinsi. Seksiydi. "Ama duş almak için banyonuzu kullanmam gerekiyor. Kıyafetlerimi değiştirdim."

"Ne?" Patlayan nöronlardan çıkan küçük kıvılcıklar çevrede parladı. Çıplak bir Tate benim duşumda olabilir miydi? Benim sabunumu mu kullanıyordu? O güçlü vücudunu *benim* havlularıyla mı silecekti?

Bir erkek dokundu diye bir giysiyi asla yıkamamayı bir kez bile düşünmemiştim ama banyomu ulaşılmaz erkeğe bir tapınak haline getirebilirdim. Tek boynuzlu at. Ateşli, düşünceli ve banyomda çıplak olan bir adam.

Gülümsemesi genişledi. "Sorun değil, değil mi? Evime gidip dönmek için yarım saatlik yolumuz var, bugün bir buçuk saatimizi boşa harcamak istemedim."

Autumn'a gidebilirdi. O da ailesinin arazisinde yaşıyordu ama daha yakındı. Aileleri de ondan daha yakın yaşıyordu.

Kendimi korumak dışında isteğine hayır demek için hiçbir neden yoktu. Dekorasyonum aklımdan geçti. Bekârken dekorasyonum iyi ve güzeldi. Ama mizah duygusundan yoksun birden fazla eski sevgilimle anlaşmazlık konusu olmuşlardı.

Cevabımı bekledi ama *evet* kelimesi boğazımda düğümlendi. "Benim de temizlenmem gerekiyor." Sanki bu onun Autumn'a gitmeyi teklif etmesini sağlayacakmış gibi.

Ayıldı. "Harika görünüyorsun, Scarlett. Gerçekten öyle."

Uh-huh. Tate'in kadınların kalbini delip geçmesi için oyuncu olmasına gerek yoktu. Utanç verici de olsa müsait bir tuvaletim varken benim için saatler süren bir iş yaptıktan sonra ona birkaç galon benzine mal olmak istemedim.

"Tamam. Üstümü değiştirip yıkanmam lazım. Neden sen burada toplanırken bunu yapmıyorum?"

Ellerini kalçalarına dayadı ve bu göğsünü inanılmaz derecede genişletti. "Neden iltifatları iyi karşılıyor gibi görünmüyorsun?"

Sesi gerçekten şaşkın geliyordu ve gülüp geçmememin tek nedeni de buydu. "İyi bir oyundan bahsedebilen pek çok erkek tarafından kandırıldım, ama tek istedikleri kendilerine bir şekilde hizmet eden bir kadın. Erkekler

Kendilerine seks, bedava ev temizliği ve ömür boyu aşçılık sağlayacağını düşünüyorlarsa çok şey söylüyorlar demektir."

Topukları üzerinde geriye doğru sallandı ama bakışları dalgındı. "Bir zamanlar ben de o adamdım."

şok olmuş bir şekilde başımı eğdim. "Gerçekten mi?"

"Ben yle düşünmüyordum. Ama Tamera yemek pişirmek ya da temizlik yapmakla ilgilenmeyip her şeyi kiralamak istediğinde, bu beni şaşırttı. Annem ve babamın klişeleşmiş geleneksel bir ilişkisi var. Ben böyle büyüdüm ve varsayımlarımı kontrol etmek zorunda kaldım."

"Ve sen değiştin?" Cevabına çok fazla takılmıştım ama o kadar açıktı ki, insanların bir yıldır hakkında spekülasyon yaptığı gizemli bekrdan böyle bir özellik beklemiyordum.

"Biraz. Yani, evimde yabancılardan olmasından nefret ediyordum ama her hafta temizlik yapmaya istekli değilsem, ondan da bunu beklememeliydim. Yemek yapmayı severim ama günde on iki saat çalışıyorsam her gün yemek yapmak mümkün değildi. Yine, bir iş gezisinden eve gelip hemen mutfağa girmesini bekleyemezdim." Derin düşüncelere dalmış bir halde ensesini kaşıdı. Dahası da vardı ama devam etmedi. Onun yerine bakışlarını vücudumda gezdirdi. "İltifatlarımı içtenlikle kabul edin, Bayan Scarlett."

İim parlıyordu. "Sana söyledim, Scarlett iyi."

"Bayan Scarlett'in sesini seviyorum. Bourbon Kanyonu'nda ben, babam ve kardeşlerim arasında birkaç Bay Bailey var ama sadece bir Bayan Scarlett var."

"Oh." İsmi söyleme şekli öğrencilerime hiç benzemiyordu. Onları genellekle savunmacı, acelecı, heyecanlı ya da sadece benim dikkatimi çekmek ister gibiydi. Tate, Bayan Scarlett'i sanki bir sırrı varmış da ben ortaya ıkaracakmışım gibi söylemişti.

Nefes alışım hızlandı ve bu kez vücudumu saran sıcaklığın tepemdeki güneşle hiçbir ilgisi yoktu. "Bırakayım da sen işine dn, ben de gidip üstümü başımı yıkayayım." Oh. Aman Tanrım. Tanrım. "Temizlen."

Bugün resmi olarak "Yirmi Bin Dolarlık Randevu Nasıl Korkutulur?" diyeceğim.

Ama utanmış görünmüyordu. Sırıtişında tanımlamaktan korktuğum katmanlar vardı. Açlık. Meraklı. Ama aynı zamanda eğleniyordu. "Devam edin ve şu parçaları yıkayın, Bayan Scarlett."

Aceleyle evime girerken yüzüm adımın rengine olmalıydı. Tate henüz içeri adım atmamıştı ama sekiz yüz metre kare

küçölüp 100'e düşeceğini düşündüm. Bunu düşünemezdim. Süslemelerimi nasıl göreceğini de düşünemezdim. Ya büyükannesinin evini düşünmesine neden olacaktı ya da beş kedim olması gerekirken neden sadece bir kedim olduğunu merak edecekti.

Tate Bailey beni kendisiyle çıkmak için teklif veremeyecek kadar parasız beceriksiz bir öğretmenden fazlası olarak görse bile, evimin içini görür görmez geri adım atardı. Erkekler beni tanıdıktan sonra, her zaman ilgilerini kaybederlerdi.

TATE

SCARLETT BREEN TAM OLARAK düşündüğüm kişiydi ama değildi.

Duştan çıktım ve tuvaletin iğne oyası tabelayı tekrar okudum. İşlemeli bir *Otur ve gösterinin tadını çıkar.*

İğne işini o mu yaptı?

Öyle olmalı. Portmantosunun üzerinde asılı olan nakışta *Yaşa, Gül, Hepsini Sik* yazıyordu. Morların zevkli tonlarıyla yapılmış bu nakış, asıl mesajı okuduğunuzda iki kere düşünmenize neden oluyordu.

Ayrıca poker oynayan kedileri gösteren çerçeveli bir poster de vardı. Yanındaki işlemeli sözcükler içime işledi. *Gerçek Bir Kedicik İhtimalleri Kabul Eder.* İçimden bir ses gülersem Scarlett'in sıçrayarak evden çıkacağını söylüyordu. Sinirli bir enerji yığınydı. Bu sabah kapıyı o açmıştı ve benden çok daha kısa olmasına rağmen evinin girişini kapatmıştı.

Bitlerimi yıka.

Küçük, katı öğretmenin tuhaf bir mizah anlayışı vardı ve bu hoşuma gidiyordu. Onun küçük evini de seviyordum ama benim geniş dağ kulübeme hiç benzemiyordu. İkisinin birleşimi nasıl olurdu?

Kapımın üstüne bir tabela yapar mı? *Gel ve odunlarımda dinlen.*

Kendimi aşıyordum. Scarlett, *garajda bana baktığı zaman hariç*, kız kardeşlerimin iddia ettiği gibi *bana hiç* ilgi göstermemişti.

Kadınların ilgisinden habersiz değildim ve bu bakışı daha önce de kadınların gözlerinde görmüştüm. Onun o arzu dolu bakışıyla birleşmesi hoşuma gitmişti.

Onun kabarık, yazlık havlusuyla havlulandım. Sadece düz renkli havlularım vardı. Desenli havluların yapıldığını bile fark etmemiştim. Bayan Scarlett turuncu-mor çizgili havlularından, sirk çadırından fırlamış gibi duran perdelerine kadar çalıştığından farklı yaşıyordu.

Benim evim düpedüz sıkıcıydı. Chance bu eve bayılırdı ve işlemeli sanat eserlerine bayılırdı. Tatlı, ama skandal.

Scarlett'in pembemsi mor eteğine ve yabani otları ayıklarken kışının üzerinde nasıl şekillendiğine hayrandım. Ve açık sarı bluzunun kehribar rengi gözlerini daha da açık hale getirmesine. Dünkü siyah çerçevelerden farklı gözlükler takıyordu. Bugün taktıkları beyazdı ve şakaklarında mavi ve şeftali rengi girdaplar vardı.

Bugün ikinci kez ereksiyon olmamak için aklımı Scarlett'in görüntüsünden uzaklaştırarak -ilki, elma poposu çiçek yatağının üzerinde çok uzun süre kıpırdandığında olmuştu- spor çantamdan giysilerimi çıkardım ve giyindim. Temiz bir kot pantolonum, iş için kullanmadığım daha güzel bir çift siyah botum ve yılın bu zamanı için çok sıcak olmayan bir Henley'im vardı. Kollarını kollarımın yarısına kadar ittim ve spor çantamı banyodan çıkardım.

Duş almak için içeri girdiğimde, yatak odası olduğunu tahmin ettiğim bir yere kapanmıştı. Kapı şimdi açıktı.

Onu doğal ortamında bulma fikri nabzımı hızlandırdı.

Ama o mutfaktaydı, iki büyük bardak limonata dolduruyordu. Üzerinde başka bir etek vardı, lanet olsun. Altındakine erişmek için yeşil ışık yanana kadar kadın kıyafetleri hakkında fazla düşünmezdim, ama Scarlett söz konusu olduğunda beynim proaktif olmak istiyordu ve etekler erişilebilirdi.

Ayrıca üzerinde beyaz eteğindeki renklerle uyumlu, spagetti askılı sade pembe bir üst vardı. Desen gözlüklerinin şakaklarına benziyordu. Hem cesur hem de tuhaf görünüyordu.

Çantamı tuttum ve çalışmasını izlemek için bir omzumu duvara dayadım. "İğne oyasını kendin mi yaptın?"

Dondu kaldı. "Ah, evet." "Hoşuma gitti."

Omzunun üzerinden bakarak bana göz kırptı. "Gerçekten mi?" "Komik. Ve zekice."

Ağzının kenarı kalktı ve bir kavanoz kiraz aldı. Her bardağa birkaç damla meyve suyu damlattı. Sonra iki tane

Buzun üzerine fincan başına kiraz. "Büyükanmem bana nakış işlemeyi öğretti ve çok komik sözleri vardı, ben de her birine biraz ondan bir şeyler katmaya çalıştım."

Elbette Scarlett sebepsiz yere kapris yapmazdı. Bu onun pratik, uygulamalı yanıydı. Bu karakter özelliğini bir öğretmen olarak ve sevdiği birini hatırlamak için kullanırdı. "Büyükanmem bana iyi bir viskiyi nasıl değerlendireceğimi on dört yaşımıdayken öğretmişti."

İki gözlüğü de aldı ve yüzünde sevgi dolu bir gülümsemeyle döndü. "Büyükanne ve büyükbaba, değil mi?"

"Aynen öyle." Çantamı karıştırdım ve en kaliteli burbonumuz olan yarım bardak Summit Gem'i salladım. "Sana biraz getirdim."

Kaşları yukarı kalktı. Limonatayı yere bıraktı. "Çok içen biri değilim."

"Ben de değilim."

Yüzünde daha fazla şaşkınlık belirdi. "Numune alman gerekmiyor mu? Kız kardeşlerinin bundan bahsettiğini duydum."

"Evet, işin eğlenceli kısmı bu ve biz bir burbon partisinin nasıl tarif edileceğini öğrenerek büyüdük. İşin , bu yüzden büyük içiciler değiliz. Bu bir sanat. Kimya. Bir hobidir. En iyisinin ne olduğunu öğrendikten sonra ucuz bir şey istemezsiniz ve aşırıya kaçıp bir aile tutkusu için zevkinizi mahvetmek istemezsiniz." Çantamı duvarın yanına koydum. "Ancak, daha genç olan benim cevabım farklı olurdu."

Kahkahası doğrudan göğsüme çarptı. "Bunu hayal edebiliyorum. Sanırım kız kardeşlerin de aynıydı. Yani ailen için sorun yok muydu?"

"Annem onlara çok kızardı ama dedem her zaman işin alkolizmde değil, kemiklerimde olduğunu söylerdi."

"Seni otlaklardaki partilerden uzak tuttu mu?"

Sırıttım. "Hayır."

Tekrar kıkırdadı ve bu kadından bir gülümseme koparmak için yapmayacağım şey yoktu. Gergin ya da ciddi olmadığında ısıt ısıldı.

Gözlüklerini yukarı itti. "Susadın mı?"

"Öyleyim." İlginç, renkli, küçük bir öğretmen beni kavuruyordu.

Bir ayağını diğerinin üzerine atmış ve eteğinin kabarık kumaşı bacaklarının üzerine dökülmüş bir şekilde masanın ucuna oturdu.

Ona yakın bir yere oturdum ve yüzümü ona doğru çevirdim. Su getirmiştım ama limonatayı yudumladım. Tatlılık dilimin üzerinde patladı. Scarlett

bu kadar tatlı olacağını düşünmemiştim. Dudaklarımı şapırdattım. "Bu çok güzel. Ev yapımı mı?"

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Country Time. Ama ben yanına limon kesmeyi ve biraz maraschino vişne şurubu eklemeyi seviyorum."

Bir kiraz kopardım ve sapından ısırdım. Sapını çevirerek mutfığa göz gezdirdim. "Buraya Bozeman'dan mı taşındın?"

Başını salladı. "Üniversiteden sonra geri taşınmak benim için sorun olmazdı. Ailem orada ama ben de farklı bir şey istedim, sadece onlardan uzakta değil."

"Yakın mısın?"

Gülümsemesi sevecendi. "Evet. Ben gerçek bir baba kızıyım. Onun gittiği yere ben de gitmek istedim. Annem de babam da öğretmen, yani..." Omuz silkti. "Tipik sınıflara sahip olacak kadar büyük bir okul bölgesi istedim, ama aşırı kalabalık sınıflar değil."

"Bulması zor mu?"

"Evet. Kesinlikle. Bozeman çok hızlı büyüyor."

Limonatamı bitirdim ve son vişneyi kurtardım. "Kasabayı seviyorum ama sonunda eve dönmeye karar verdiğimde rahatlardım." Vişnemi bitirdim. Bardağını inceledi. Bana bakmaktan kaçınıyor muydu? Genel olarak mı utangaçtı yoksa sadece benim yanımda mı?

Utangaçlığının üstesinden gelmenin zorluğu bana çekici geliyordu. İlk veli toplantısından beri ondan etkilenmiştim. Oturmuş, rahatsız olmuş ve vücudumun verdiği tepkinin gücü karşısında şok olmuşum ve bana Chance'le ilgili sorunları anlatmasını dinlemiştim. Ama diğer öğretmenler gibi kendimi boktan bir baba gibi hissetmeme neden olmamıştı. Onlar, boşanmanın oğluma ne yaptığını düşünmek yerine, böyle görüldüğüm için "erkek adam erkektir" türünden bir adam olduğumu varsaymışlardı. Sonuçta Chance'in yaramazlık yapmasının nedeni onların sorunu değil, sadece sonucuydu, ama Scarlett sorunun bir parçasıymışım gibi konuşmayan ilk öğretmendi. Ayrıca yaptığı iyi şeyler için ona iltifat etti ve sanki yapmasını görmek için sabırsızlandığı daha çok şey varmış gibi konuştu.

Chance sinirlenmiş gibi davrandı ama o küçük göğsün gururla kabardığını görmüştüm.

Scarlett'in buzlu şekerli kurabiye kokusu duyularımı bastırdı ve saçlarını okşama dürtüsü beni sardı. Konuşmaya devam etmek , yoksa kendimi kaybedecektim. Sorun seks hayatımdaki eksiklikten daha fazlasıydı. "Üçüncü buluşmamızdan sonra eve taşınmanın doğru karar olduğunu biliyordum."

Sonunda bana baktı. "Üçüncü mü?" Alt dudağını çiğnerken kaşları çatıldı. Parmağım o dolgun dudağı yumuşatmak ve ona zarar vermediğinden emin olmak için kaşınıyordu. "Oyun parkında başka bir çocuğa kartopu fırlattığı olay mıydı?"

"Evet. Dünyanın sonu gelmiş gibi davranmadın. Yani, bunu yapmaması gerektiğini biliyorum. O da yapmaması gerektiğini biliyor ama yine de yaptı."

"On yaşında bir çocuk için bu normal, fevri bir davranış." Bir omzunu kaldırdı. "Diğer çocuk kartopu savaşlarına bayılıyor ama başının daha fazla belaya girmemesi için başka birini ikna etmesi gerektiğini bilecek kadar öğrenmiş. Yeni çocuk mükemmel bir hedefti."

Diğer çocuğun ailesini tanıyordum. Annesi aynı anda hem beni azarlamış hem de göğüs dekoltesini göstermişti. Babası muhtemelen bizim ailenin ürünüyle salamura olmuştu, bu yüzden oğullarının davranışını ona karşı kullanmamıştım. O çocuğun hayatta çetin bir mücadelesi vardı. "Her neyse, bana berbat bir ebeveynmişim ve çocuğum ömür boyu berbat bir çocuk olacaktı gibi davranmadın."

"Bu daha önce de oldu mu?" Olgun dudaklarının arasından bir kiraz kaydı. "Çoğunlukla boşandıktan sonra. Biraz daha önce, ama sanırım Tamera çünkü hep onu arıyorlardı."

"Senden ne bekleyeceğimden emin değildim." Yanaklarının tepeleri pembeyle tozlanmıştı. Bu itiraf onun için zordu.

"Neden? Bağıracağımı mı sandın?"

"Bilmiyorum. Seni sadece Sonbahar ve Yaz'dan duymuştum. Sesin korkutucu gelmiyordu, sadece çok ciddiydın."

Olmak zorundaydım. Bailey'nin en büyüğüydüm ve babam kanserle uzun bir savaş veriyordu. Ben ve diğer altı kardeşim arasında iki endüstriyle hokkabazlık yapıyordum. Bazı günler kedi gütmek gibiydi. Ama Scarlett'in evinde üzerimde baskı yoktu. Karşımda iğne oyasıyla "kedi" kelimesi yazılıyken bu olamazdı. "Sözü açılmışken, kız kardeşlerimle aranız nasıl? Autumn, görebiliyorum. İkiniz birlikte çalışıyorsunuz. Summer..."

Sevecenliği yüzünde parlıyordu. "Summer, keşke ben de yeterince cesur olsam dediğim şeyleri söylüyor ve yapıyor."

"Bir günlüğüne huysuz bir bekar satın almak gibi mi?"

Gülümsemesi soldu ve dudaklarını içeri doğru kıvrırdı. "Sorun için özür dilerim. Bilmiyordum."

"Bunu hallettik." Parmaklarımı bardağıma vurdum. Onu çok fazla zorlayamazdım. Bugün onun için kolay değildi. "Bunu neden yaptığını biliyor musun?"

Bana karşı gizli bir aşk beslediğini itiraf edeceğini düşünmüştüm ama hayal kırıklığına uğradım. Bardağımı aldı ve iki boş bardağı da lavaboya götürdü. Buzları boşalttı ve bulaşık makinesine attı. "Bilmiyorum. Tamamen sürpriz oldu."

Benden hoşlandığını iddia ediyor, kulağa çok çocukça geliyor. "Summer bir güçtür, ama doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapar."

"Hayır kurumuna yapılan büyük bağışa itiraz edemem." Tezgâhı silerken sırtı bana dönüktü.

"Bunu yaptığına sevindim." Scarlett sertleşince devam ettim. "Seni daha yakından tanımak istedim."

Yine, eğer onunla ilgilendiğim için heyecanlanacağını düşünseydim, arzulayan bir adam olarak kalakalırdım.

Bana donuk bir bakış attı. "Kendimi daha iyi hissetmem için bunu yapmana gerek yok, Tate."

"Ciddiyim."

"Mm." Tezgâhı üçüncü kez sildi.

Boynumun arkası ısındı. Rol yaptığımı mı düşünüyordu?

Neden yapmasın ki? Onunla okulda buluştuğumda sinirlerim ve şehvetim darmadağın olmuştu. Tepkilerimi minimumda tutmuştum. Çocuğum için endişelenmiş ve öğretmeni tarafından tahrik edilmişim. Çocukken gittiğim ilkokulda böyle bir durumla karşılaşmak çok zordu. Tek kelimeyle cevap veren bir adam olmuşum. Numara yaptığımı düşünmesine şaşmamalı.

Ayağa kalktım ve elindeki paçavrayı aldım. Evet, ona doğru yaklaşıyordum ve bunu kastetmişim. "Artık oğlumun güzel öğretmeni değilsin."

Kalçasını tezgâha dayadı ve kollarını kavuşturdu. "Tate, gerçekten. Cazibeni konuşturmana gerek yok. Yirmi bin dolar çok para ve Wilna'ya randevunun berbat geçtiğini söyleyecek değilim."

Gerçekten kafam karışmıştı, enseme ovuşturdum. Tekliflerim daha önce hiç duvardan sekmemişti. "Scarlett, seni oyalamıyorum."

Bakışlarını bana doğru çevirdi. "Sen iyi bir adamsın. Chance bana boşanmadan ve buraya neden taşındığınızdan bahsettiğinde bunu anlayabildim. Kasabadaki konuşmalardan biliyorum. Ve aileden. Sorumluluk sahibi bir adamsın. Kız kardeşlerin senden ve senin yanına taşındıktan sonra onlara ne kadar iyi baktığından övgüyle bahsediyor."

Gülümsedim, göğsüme sıcaklık doldu. Ailemi çok severdim ve onların da aynı şekilde düşündüğünü duymak beni çok mutlu etti. Ama onlar hakkında konuşmak istemiyordum. "Bu randevuyu senin için bir peri masalı haline getirmeye çalıştığımı mı düşünüyorsun?"

Başını salladı, gözlerinde açık bir kabullenme vardı.

Bu yeterince iyi değildi. "Neden seninle ilgilenmeyeceğimi düşünüyorsun?"

"Otuzumu çoktan geçtim, birincisi."

Bana tokat atmış gibi geri çekildim. "Vay . Kendini tutma."

Ellerini havaya kaldırdı. "Özür dilerim. Sadece... Dedikoduları dinledim. Özür dilerim. Senin hayatını bilmiyorum."

"Üniversite kampüslerinde dolaşıp kızlara yasal olup olmadıklarını sormuyordum." Kızgınlık ciğerlerimi sıyırdı.

İnsanların söylediği bu muydu? Gençlerden mi hoşlanıyormuşum? Kırk iki yaşındaydım ve bazen çıktığım kadınlar benden çok daha genç oluyordu ama on beş yaş genç olmaları bile onları üniversite yıllarının çok ötesine taşıyordu. Hatta yüksek lisans yıllarını bile geride bırakıyorlardı. Boşandığımda otuz yedi yaşındaydım. İnsanlar yirmi sekiz yaşında biriyle çıktığını duymuş ve onu kaçırmaya hazır bir şekilde beşiğinin üzerine tünediğini mi düşünmüşlerdi?

Lanet olsun.

"Özür dilerim." Ellerini sallıyordu, yüzü kıpkırmızıydı. "Özür dilerim. Beni ilgilendirmez, gerçekten. Ben özür dilerim. Otuzlu yaşlarıma yaklaştığımı belirtmek istemiştin. Ben bir öğretmenim, belirgin baldırlarımı gösteren takım elbiseler giymiyorum ya da şirketlere milyonluk satışlar yapmıyorum."

Tamera'yı tanıyor muydu?

"'Sikiş' kelimesini işliyorum ve en fazla bu kadar vahşi olabiliyorum." Ağzını tekrar açtı ve sanki daha fazla itiraf etmekten korkuyormuş gibi kapattı.

"Güçlü takımlar ya da partiler istemiyorum ve baldırlarınızın oldukça güzel olduğunu düşünüyorum." Hepsi doğru.

"Çok nazıksın ama sorun değil. Ben partinin neşesi ya da patron kaltağı değilim ve bu benim için sorun değil."

Ama diğerlerinin öyle olmadığı izlenimine kapıldım. Onları boğazlamak isterdim. Aynı zamanda, tatlı ve seksi Bayan Scarlett hakkında fena halde yanıldıklarına sevinliyordum, böylece onunla şimdi ben birlikte olabilirdim.

"Yemeye hazır mısın?" diye sordu.

Arka yatak odasından bir kedi çıktı, miyavladı ve bana doğru yürüdü. Onun yaklaştığını ve Scarlett'in kediye yakalamak için nasıl zıpladığını fark ettim.

"Özür dilerim." Kediye kaldırdı ama minik kedi bana doğru gerindi. "Ne için?"

"Lilith. Yabancıları sever ve kedilere karşı ne kadar ilgisizseniz, özellikle de onlardan hoşlanmıyorsanız ya da onlara alerjiniz varsa, sizden o kadar çok etkilenir. Dersini aldığını düşünmüştüm."

"Kedileri severim." Lilith'e benzeyen milyonlarca ahır kedim olmuştu.

Uzun tüylü tekiri göğsüne doğru kucakladı. "Gerçekten çok ısrarcı."

Kollarımı uzattım. "Onu bana ver."

Kediyi daha sıkı kavradı.

"Tanrım, Scarlett. Kediye kim zarar verdi?"

Yüzü kızardı, ama Lilith'i öfkeli canavarı sakinleştirmek zorundaymış gibi okşadı, kedi ona sadece kafa attı ve mırlamaya başladı. "Bir eski sevgili."

Hay aksi. Alaycı davranmıştım ama bu bir keşif değil miydi? Eski sevgili bu konuşmanın eksik kısmıydı. "Beni ciddiye almamanın sebebi o eski sevgilin mi?"

Lilith'in kulaklarının arkasını kaşıdı. Cevap verecek miydi? "Tate Bailey, *cidden* benimle çıkmak istiyor musun?"

"*Cidden*, evet." Ve soruma cevap vermemişti. Hangi eski sevgilinin peşine düşebilir ve kediciğe yaptıklarını on katıyla iade edebilirdim? "Bana eski sevgilinden bahset."

Memnun kediyi kucakladı. Mırlama sesi daha da yükseldi. "Boktan bir insandı ve uzun süre öyle kalmasına izin verdim."

Kız kardeşlerim de aynı döngüye çok sık düşmüşlerdi. "Neden? Beni yanlış anlama, onun kötü davranışı senin suçun değildi ama sen de buna katlanacak biri gibi görünüyorsun."

İç çekti ve Lilith'i yere bıraktı. Kedi bana doğru koşmaya başladı. Onu kucağıma alacaktım ama Scarlett gergindi, izlerken elleri birbirine dolanıyordu. "Burası küçük bir kasaba ve Cuma geceleri tek başıma nakış işlemekten yoruluyorum."

Sonra kız kardeşlerimin onu Cuma gecesi müzayedeye sürüklemiş olmalarına sevindim. "Ne yaptı?"

Parmaklarını birbirine geçirirken kendini yakaladı ve onları göğsüne doğru katladı. "Tarzım -ya da tarzsızlığım- hakkındaki küçümseyici yorumları kaldırabilirim."

"Tarzında hiçbir sorun yok." Dürüst olmak gerekirse, *onu* fark ettiğim kadar görünüşünü fark etmemiştim.

"Teşekkürler," diye mırıldandı. Lilith yüzünü pantolonumun paçasına sürtüyordu. "Bu iyi mi?" Lilith'in savunmasına atlamaya hazırdı.

"Onu ben miyim?" Scarlett'i rahatlatmak için her şeyi yapardım. Kediye odanın öbür ucuna fir. Scarlett hemen cevap vermedi. "Hiç ev kedisi beslemedim, ama işten kaçmak için saatlerce ahır kedileriyle oturduğum olmuştur. Bir yetişkin olarak bile - kardeşlerime söylemeyin."

Sonunda rahatladı. "Tamam."

Lilith'i kaldırdım ve lanet olsun, Scarlett'i etrafımda bu kadar kemiksiz ve uysal hale getirebilirim, bu muazzam bir başarı olurdu. Kediye kulaklarının arkasından kaşdım ve mırıltısı yeniden alevlendi.

"Ona kötü davranıyordu."

Hırlamak istedim, ama kediye ya da Scarlett'i ürkütmekten çok korkuyordum. "Sana hakaret eden ve hayvanlara zarar veren o piç kim?"

Daha önce boşalttığı sandalyenin ucuna tünedi. "Sen kasabaya gelmeden önce taşındı. Peter Glasser. Lilith'e zarar vermedi ama onu dışarı atıp kaçtığını iddia etti. Lilith hayatı boyunca şımarık bir ev kedisi oldu."

"O piç kurusu."

Başını salladı, sevgi dolu bakışları kedisinin üzerindeydi. "Öyle, evet. Komşular onu aramama yardım ederdi ve sonra Bayan Mulberry"-evinin bir tarafını işaret etti-"bir gün onu gördü. Lilith'i kasabanın kenarına, otoyolun kenarına bırakmış."

Peter Glasser'ı bulur ve am düşmanı suratını yumrukladım.

"Onunla yüzleştirdim," diye devam etti, "patladı. Bu kasabadan nefret ettiğini ve benden bıktığını söyledi. Onu ölümüne sıktığımı ve eğer bir gece daha iğne oyası ve cinayet şovlarına katlanmak zorunda kalırsa, iğnelerimi gözlerine batıracağını ve ölümünden beni sorumlu tutacağını söyledi."

"Ben ve kız kardeşlerim cesedi saklamanıza yardım ederiz." Tam bir pislik. Kıkırdadı ama bu yüzündeki üzüntü ve acıyı silemedi. "Bourbon Kanyonu'nun benim için iyi bir yer olduğunu söyledi. Olaysız, tahmin edilebilir ve sade bir yermiş, tıpkı benim gibi. Ve kaderimde olan çılgın kedi kadın gibi yalnız öleceğimi söyledi."

Bir nefes çektim. Evliliğimizin en kötü döneminde eski sevgilimle birbirimize karşı hiç bu kadar kırıcı olmamıştık. Artık birbirimize aşık değildik ama karşılıklı saygımız vardı.

Lilith'i dikkatlice yere bıraktım. Bacaklarıma sürtmeye devam etti. Scarlett'in iki elini de avuçlarıma içine aldım. "Dinleyin. O tam bir pislikti. Bir narsistin fikrini gerçek olarak kabul edemezsin." Başparmaklarımı ellerinin sırtına sürttüm. Kahretsin, teni gördüğü kadar yumuşaktı.

"Teşekkür ederim. Söyledikleri aklımdan çıkmadı. Geriye dönüp baktığımda, birlikte olduğumuz iki yıl boyunca oynadığı akıl oyunlarını görebiliyorum ama o iki yıl boyunca fark etmemiştim."

Ve sözleri zarar vermişti. Şerefsiz herif.

"Sanırım yeni bir şey olmadığı için." Alt dudağını dişlerinin arasından geçirdi. "Bunu daha önce çıktığım diğer erkeklerden de duymuştum ama bu kadar şiddetli değildi."

Hepsinin canı cehenneme. "İstediğim için seni dışarı çıkarabilir miyim?"

Kasları ellerimin altında esnedi. İrkildi. Burada olmak için para aldığımı mı hatırlıyordu? "Elbette. Hadi biraz yemek yiyelim."

Sikeyim.

Kız kardeşlerimi seviyordum, ama aynı zamanda onlara kızgındım. Bunu bilemezlerdi, ama Summer ve Autumn'un Scarlett için beni satın almaları, onun kendine olan güvenini çok sert bir şekilde sarsmıştı ve bunu düzeltmem mümkün olmayabilirdi.

Scarlett

Herkesin sırtımda ve saçlarımda gezinen milyonlarca örümcek gibiydi. Bütün kasaba bu randevunun açık artırmanın bir parçası olduğunu biliyordu.

Onun evine gitmeliydim. Bu çok saçmaydı. Biz bir gösteriydik.

Canyon Grill'in müdürü Curly Binstock, geldiğimizde mutfaktan fırladı ve bizi oturttu, sanki Cuma geceleri nakış bile beni rahatsız ettiğinde burada düzenli olarak yemek yemiyormuşum gibi dağ manzarasını öve öve bitiremedi. Summer, Autumn ve ben kızlar gecesi için Curly's'de buluşurduk ve müdür o zamanların hiçbirinde ortaya çıkmamıştı. Wynter ya da June şehre gelip bize katıldıklarında bile.

Tabağımdaki marulları ittim. Evimdeki küçük düşürücü itiraftan sonra içimde sürekli bir kaçma isteği vardı. Onu kelimle görmek, bu randevudan sonraki her türlü hayaletleşmeyi daha da kötüleştirecekti.

Lilith de ilk yıl Peter'dan hoşlanmıştı. Sonra, "kaybolmaya" başladığında, o saklandığını fark etmeliydim. Yatakta uyumak yerine, yatağın altına girerdi. Peter mutfığa girdiğinde odanın kenarlarında dolaşır, sonra da yatağın altına kaçardı.

Utancı yanaklarımı alevlendirdi. Kızarıklığım neredeyse geçecekti ki restorana girdik ve bir gösteri haline geldik. Bakışlar. Mırıltılar. Yirmi dakikadır oturuyorduk ve onların aval aval bakışları tenimde geziniyordu.

Peter'ın benim bir fiyasko olduğum hakkında söylediklerinin ne kadarı kasabada yayılmıştı? İnsanlar Tate'in bu randevudan ne zaman kaçacağına dair bahse mi giriyorlardı?

Tate bir içki aldı. Sadece su almıştı. Curly'nin taşıdıkları çeşitli Copper Summit likörlerinden övgüyle bahsetmesinden sonra beklediğim şey bu değildi.

Kadehini dikkatlice yere bıraktı, ben dağları seyredip diğer müşterilerden uzaklaşmaya çalışırken bakışları benim üzerimdeydi. "Gitmek istiyor musun?"

"Hayır, değil."

Aptalcaydı. Peter'ın ne dediğini kimse bilmiyordu. Yoksa biliyorlar mıydı? Peter birlikte olduğumuz iki yıl boyunca başkalarına ne kadar şey anlatmıştı? Her şeyi sorgulamaya başlamıştım. Çocuklarımdan bazılarının ailesi iğne işiyle ilgilendiğini biliyordu, onlar da Peter'ın alet satıcısındaki müşterileriydi. Bunun havadan sudan bir konuşma olduğunu sanıyordum. Ama o da benim ne kadar sıkıcı ve tahmin edilebilir olduğumdan şikayet etmiş miydi? Sakin kişiliğim herkesi uyutabildiği için daha ele avuca sığmaz çocuklara nasıl atandığımdan?

"Scarlett." Elindeki boş çorba kâsesini itti. Bütün bir kase tavuk tortilla çorbası içmiş ve üzerine bir damla bile dökmemişti. Adam gerçek dışıydı. Zamanın yarısında, göğüslerimin yemek için özel bir mknatis olup olmadığını merak ediyordum.

"Tate, sorun yok."

"Öyle değil. İlgi odağı olmayı sevmiyorsunuz ve biz de ilgi çekmek için tam anlamıyla merkeze konduk."

Yüzümü buruşturdum ve etrafıma bakındım. Masalar etrafımızı sarmıştı. Kabinler pencerelerde sıralanmıştı. Arka köşede, tuvaletlerin yanındaki en özel kabin boştu. "Evet, öyleydik."

"Curly, Bailey'lerin burada yemek yemesinden her zaman hoşlanır." "'Baileys' kritik kısım."

Bakışları keskinleşti. "Ne demek istiyorsun?"

Lanet olsun. Bütün günü kasabadaki çeşitli tavırlardan şikâyet ederek geçirmek istemiyordum. "Kız kardeşlerin onu o kadar etkilemiyor."

Bailey'ler Summer, Autumn ve diğer iki kız kardeşini evlatlık olarak almış ve daha sonra onları evlat edinmişlerdi. Kızlar Kerrigan olan soyadlarını korumuşlardı. Darin ve Mae Bailey, onların her zaman ailelerinden bir parçayı yanlarında taşıyacaklarını hissetmelerini istemişlerdi. Kasabadaki çoğu insan onları "Bailey'ler" ile bir tutuyordu. Ama Curly gibi diğerleri bunun kısmi bir reddetme, *"ama bunlar bizim değil"* demenin bir yolu olduğunu düşünüyordu.

Hoşnutsuzluk Tate'in yüzünde dalgalandı.

Mae ve Darin'i çok iyi tanımiyordum ama duyduğum kadarıyla misafirperver ve destekleyiciydiler. Üç erkek çocuklarını çok seviyorlardı, yıllar boyunca birkaç çocuğa evlatlık vermişlerdi ve kampa gittiklerinde bir vadide ailelerini kaybeden dört küçük kızı evlat edinmişlerdi.

Tate'in dudakları düz bir çizgi halindeydi. "Keşke Copper Summit ürünlerinde indirim almasının nedeninin Summer ve onun bu lanet kasabayı ne kadar çok sevmesi olduğunu bilseydi."

"Periyodik olarak ona hatırlatıyor, merak etmeyin."

Güldü, daha fazla ilgi topladı ama gülümsemesi bana yöneldiğinde ben de kasıldım.

Onu güldüren bendim. Kasabada düşünceli bir dağ adamı gibi dolaşırdı ve bu izlenim ne kadar yanıltıcı? Cana yakın ve hatta zaman zaman neşeliydi.

Elbette yıllardır satıcılık yapıyordu. Bozeman ofislerini yönetmiş ve Bailey'leri sektörlerinin zirvesine taşıyan anlaşmalar yapmıştı.

"yemeğimizi hazırlasınlar. Bir yerde piknik yapabiliriz."

Bir piknik. Onun yeri olamazdı. Hayal kırıklığı damarlarımda dolaştı. Onun evinde olabilirdim. Olası bir reddedilmeden korunmak hoşuma gidebilirdi ama pişmanlığım şu anda umursayamayacağım kadar büyüyordu.

"Kulağa hoş geliyor." Neyse ki biftek bahşisi almıştım ve plastik çatal bıçak takımıyla bir bifteği nasıl keseceğim konusunda endişelenmeme gerek yoktu.

On beş dakika sonra şehrin dışındaki parkta bir piknik bankında oturuyorduk. Piknik alanı suyun birkaç metre üzerindeydi. Haziran ayıydı ve yılın bu zamanlarında dağların akışıyla birlikte su seviyesi yükselirdi. Nehrin akıntısı böceklerle ve kuşlara karışıyordu.

"Dışarısı muhteşem." Rüzgâr saçlarımı karıştırdı ama ben ona kilitlenmiştim. Köpük bir kaptan yemek yemek bu kadar seksi olmamalıydı. Şefle bifteğini doğraması için konuşmuştu. Bu, dışarıda yediğim en güzel yemekti.

"Burası benim ikinci favori balık tutma yerim." Çantasından bir çörek çıkardı ve bana uzattı.

Kabul ettim. Curly'den de daha fazla çörek koparmış olmalı. "Burada iyi balık tutulduğunu duydum. En iyi balık tuttuğun yer neresi, yoksa bir sır mı?"

Sırtışı çok hızlıydı. "Evimin yakınındaki bir göl. Eskiden kardeşlerimle orada çok vakit geçirirdik. Kızlardan ve o sırada bizimle yaşayan diğer sinir bozucu çocuklardan uzaklaşabileceğimiz bir yerdi."

"Zor muydu? Üç çocuklu bir aileden yedi ve bazen daha fazla çocuklu bir aileye geçmek?"

Başını salladı ama suçluluk duygusunu gizleyemedi. "Öyleydi. Üçümüzden dört kıza geçmek bir alışma süreciydi ama sonra annem ve babam evlat edinenleri kabul etmeye devam etti. Bir yetişkin olarak yaptıklarına ve yardım etmeye çalışmalarına hayranlık duyuyorum."

"Ama çocukken?"

"İşindeki herkes mi? Her şeyini paylaşmak zorunda kalmak? Berbattı. Ama sonra kendimi kötü hissedirdim. Bazıları evimize hiçbir şey almadan gelirdi."

"Bu korkunç bir şey. Öğrencilerimin ev hayatlarını bilmiyorum ama çoğu zaman tahmin edebiliyorum."

"Chance'in ev hayatı hakkında ne düşünüyorsun?" Bir parça bifteği mızraklarken sırttı. "Şimdi dürüstçe. Alınmayacağım."

Neredeyse rol yapmayacaktım ama söyleyecek kötü bir şeyim de yoktu. "Autumn ve Summer ile zaten arkadaştık. Senin şirkette önemli biri olduğunu söylediler."

İnledi. "Beni tanımlamıyorlar." "Doğru değil miydi?"

"Takım elbise giymedim," diye homurdandı ve bu çok sevimliydi. İri sakallı adam onun bir kâğıt toplayıcısı olduğunu düşünmemden rahatsız olmuştu. "Mecbur kalmadıkça. Burası bir içki fabrikası ama birinden ürününüz için milyonlar harcamasını istediğinizde kravat takarsınız."

"Seninle ilgili sert bir tablo çizdiler. Bu yüzden evde sıkı bir yönetimin olduğunu düşündüm. Sonra Chance'le tanıştım ve karar vermem gerekti; o kadar sıkı bir ev miydi ki, okulda kısıtlamalar gevşetildiğinde o da harekete geçti, yoksa normal bir evdi ama o bir şeylerin eksik olduğunu hissediyordu."

"Sence bunu hissediyor mudur?"

"Annesini özlüyor," dedim usulca ama bunun tek nedeni Tate'in bunu zaten biliyor olmasıydı. Toplantılarımızda bunu ima etmişti.

". Haftada birkaç kez arıyor. Ve yaz bitmeden birkaç hafta önce Bozeman'da olacak. O zaman onunla kalacak. İki hafta idare edebilir."

Kendini ikna etmeye mi çalışıyordu? "Bu onun için iyi olacak, ama davranışlarında biraz gerileme göreceğinizi tahmin ediyorum."

"Uyarı için teşekkürler."

Çörekten bir parça kopardım. "Ne olursa olsun, sen ve eski sevgilin gerçekten iyi gidiyorsunuz."

Bir parça et daha sapladı, alnında bir çizgi belirdi. "Öyle mi?"

Parmaklarım kafasındaki bir tutam saç itmek ve çizgiyi düzeltmek için kaşınıyordu. "Evet. Güven bana. Kötü boşanmaların sonuçlarını umursadığımdan çok daha fazla görüyorum."

Arkasına yaslandı ve bir süre düşündü. "Teşekkür ederim. Bizim için doğru olanı yaptığımızı biliyorum ama onun için doğru olanın bu olup olmadığını hep merak etmişimdir."

"O iyi bir çocuk."

"Başkaları bunu sen gördün."

İltifatı içimde bir kıvılcımı ateşledi, söyleyebileceği diğer tüm güzel şeylerden daha güçlüydü. İşimi ciddiye alıyordum. Evet, ders dışında fazladan çalışmak insanı yıpratabilirdi ve evet, maaşı pek çok meslek kadar yüksek değildi, ama bir fark yaratmayı gerçekten seviyordum - standartlaştırılmış testler ve yönetmelikler lanet olsun. "Teşekkür ederim."

"Sana ulaşmanın yolu bu mu - işini övmek mi?" Kekeleydim, ama o çatalını bana doğrulttu. "Siz, Bayan Scarlett, ilk karşılaşmamızda beni neredeyse tir tir titretiyordunuz."

"Ben yapmadım."

"Buna inan. Sonra dikkatimin geri kalanını göğüslerin aldı."

İrkilerek attığım kahkaha yakındaki bir ağaçtan bir kuşu ürküttü. "Yapmadılar."

Bakışları göğsüme düştü. "Bundan emin misin öğretmenim?"

Meme uçlarım anında sertleşti. Daha önce hiç olmadıkları şekilde zonklıyorlardı. Tate onları işaret etti ve canlandılar. "Tate," diye uyardım. Onun flörtüne katlanıp sonra da tek başıma bir cinayet gösterisiyle mutlu olamazdım.

"Siz seksi bir kadınsınız, Bayan Scarlett. Bunu bilmiyorsanız bu benim suçum değil, ama artık korkunç derecede cahil olduğunuzu gördüğüm için size göstermekle yükümlüyüm."

"Gösteri mi?" Boğazım kelimenin üzerine kapandı.

Pembe yanaklarına dokundu. "Söylemek istemiştin ama size göstermekten mutluluk duyarım."

Aman Tanrım. Çok fazla şey okudum. Tate Bailey'i utandırmıştım. Bir kilise dolusu kadın onun için pazarlık ederken, kız kardeşi ihaleyi kazandığında bile gözünü kırpmadan durmuştu. "Bana göster" derken *gerçek anlamda* bunu kastetmemişti ama ben bunun üzerine atlamış ve kendimi küçük düşürmüştüm. Ağzıma bir biftek ucu tıktırdım, bakışlarımı piknik masasının soyulan boyasına diktim.

"O keskin, aşırı analizci neler oluyor?" "Hiçbir şey," dedim ağzımdaki lokmanın etrafında.

"Scarlett." Aletlerini yere bıraktı. "Çok mu ileri gittim?"

Yeterince uzak değil. "Ben iyiyim. Yemeğim soğuyor ve geç oluyor." Hayır, değildi. Ama klimayla birlikte battaniyemin altına girmeye hazırdım.

ve korkunç bir cinayeti öğrendim, ta ki karşılıksız cinsel ihtiyaçtan ölemeyeceğimi hatırlayana kadar.

TATE

Bu kadını anlamak o kadar da zor olmamalı. Benimle ilgili izlenimleri hakkında rahatça konuştu. Kız kardeşlerimden ve ailemin evlatlık verdiği çocuklardan bahsettiğimde hiç çekinmedi ya da konuyu değiştirmede. Bu konuya değinmek, başka bir yere gitmek isteyen pek çok insanı yarı yolda durdurmaya yetti.

Kız kardeşlerimin ailesinin trajik hikâyesini herkes biliyordu. Kazayı arkamdan yeterince konuştular ama yüzüme karşı? Hayır.

Scarlett zor konuların üstesinden gelebilirdi, ama en zor konunun kendisi olduğunun farkında değildi.

Eski sevgilisini sikeyim.

Bahse girerim onun gibi erkekler ona çekiliyordu. O piçten önce, diğer adamlar da muhtemelen kendilerini daha iyi hissetmek için onu kullanmışlardı. Ve onların erkek çocuksu tavırlarına boyun eğmeyi reddettiğinde, muhtemelen kaçıp onu suçlamışlardır.

Ve içten içe, söyledikleri saçmalıklara inanıyordu.

Su, nehirde yakaladığım balık türleri ve hava durumu hakkında sohbet ederek yemeğimizi bitirdik. Balık tutmaktan ve ailesiyle kamp yapmaktan bahsetti. Eski sevgililerinin her iki aktiviteyi de sevmediğini ve kendisinin de bir yetişkin olarak pek yapmadığını söylemedi.

Eğer izin verseydi bunu değiştirebilirdim.

Bütün yemek boyunca ona göğüslerinin ne kadar harika olduğunu nasıl gösterebileceğimi düşündüm. Çok ileri gitmek istememiştim ama hemen ardından susmuştu.

Ona göstermemi mi istedi?

Benden hoşlanmadığını hiç söylemedi. Sadece ondan hoşlandığıma inanmadığını söyledi. Benimle çıkmak istemediğini hiç söylemedi, sadece kız kardeşlerimin isteğimiz dışında araya girmesinden dolayı üzgün olduğunu söyledi.

Gerçek, söylemediği her şeydeydi. Bu yüzden onu kazanmaya çalışmaya devam etmeliydim.

"Benimle yürüyüşe çıkmak ister misin?" Çöpümüzü temizleyip ayı geçirmez olduğu söylenen çöp kutusuna doldururken sordum.

Kaşlarını çatarak ellerini ovuşturdu. "Senin yanında yeterince terledim zaten."

"Ah, tatlım, yeterince değil." Kahretsin, yardım edemedim ama .

Yanakları bir anda aleve dönüştü ve gözlüklerini yukarı itti. "Eve gitmeliyim."

Ona bu ertelemeyi verirdim, ama denemem bitmemiştir.

O kadar umutsuzca istediği boşluk sadece pikabıma doluşana ve onun buzlu kurabiye kokusuyla çevrelenene kadar sürdü. Bir dirseğimi orta konsola dayadım, keşke lisedeki sağlam bank koltuklu kamyonetim yanımda olsaydı diye düşündüm. O zaman onu hemen yanıma kaydırabilirdim. "Scarlett, bana güveniyor musun?"

"Ne hakkında?"

Tabii ki evet demeyecekti. Bayan Scarlett değil. "Bana inanmanızı istiyorum."

"Tate." Sesinde pişmanlık vardı. Bu hoşuma gitmedi.

Çenesini baş ve işaret parmakları arasına aldım. Gözleri büyüdü ve yavaşça eğildim. "Bana inanmanı istiyorum ve bunu sana göstermek istiyorum."

Yavaşça dudaklarımı onunkilere dokundurdum. Geri çekilmeyince ya da çekilip bana yumruk atmayınca, baskıyı arttırdım.

Yine de kıpırdamadı. Elimini çenesi boyunca düzleştirdim ve boynunun arkasına doladım. Gövdemi büküm, bizi ayırmamaya dikkat ettim ve önümde bir konsol varken onu elimden geldiğince kucakladım.

Boğazında küçük bir inilti duyuldu.

Ona cevap niteliğinde bir hırıltı verdim ve dilimi ağzına soktum. Tadı enfesti. Tatlı bekliyordum ama tuzlu bir yemeği yeni bitirmiştik ve onu yalayıp yutabilirdim.

Ereksiyonum şiddetlenmişti ve ona dokunurken ereksiyonumu engellemekte çaresizdim. Sadece pozisyonum onu kot pantolonumun içinde güvenli ama işkenceli bir şekilde tutuyordu.

Geçici olarak dili benimkiyle buluştu.

Evet.

Vuruş , beni karşıladı, daha cesur, daha muhtaç hale geldi. Evet.

Aramızdaki sert plastiğin üzerinden tırmanmaya hazırdım ki, kamyonetin dışındaki çakılda lastikler patladı.

Nefes nefese geri çekildi. Bir araba dolusu genç kayarak yanımızda durdu. Büyük güneş gözlüklü ve vahşi sarı saçlı genç bir kız yolcu penceresinden dışarı sarktı. "Aferin, Bayan Scarlett!"

O kadar yüksek sesle bağırıyordu ki, pencereyi açmamıza gerek kalmamıştı, ama Scarlett yine de indirdi. Sakince, "İyi akşamlar Brandy," dedi.

Direksiyonun arkasındaki adam dudaklarını yüzünden sıyırmak istememe neden olacak şekilde sıırttı. "Bu öpücük ne kadara mal oldu?"

Scarlett sertleşti. "Bu çok kaba, Jacob."

İğrenç bir şekilde güldü. "Evet, ama bu sefer beni müdürün odasına gönderemezsin."

Küçük pislik. "Dinle, çocuk." Ona *sokağın diğer tarafına geçerkenki* en iyi bakışımı *attım*. "Henüz on sekiz yaşında değilsen, babanla bu küçük konuşmayı yapabilirim ve eğer o pislik resimde yoksa, Memur Tom'a randevumu taciz ettiğini söylemekten memnuniyet duyarım."

Yüzü soldu ama kendini beğenmiş sırıtışı yerinde kaldı. "Annem sen özgürken seninle birlikte olduğunu söyledi."

Orospu çocuğu. Bu çocuğun annesiyle mi çıkmışım? Jacob'ın söylediğine göre, onunla daha fazlasını yapmışım.

Scarlett sert öğretmen ses tonuyla, "Jacob," dedi. "Bazı kadınlar değerlerini hayatlarının ilerleyen dönemlerinde öğrenirler. Brandy, umarım sen bunu bazılarından çok daha çabuk öğrenirsin."

"Daha öğrenmedin mi?" Brandy tatlı tatlı sordu, sivri bakışları bana kaydı.

Scarlett'in nefesi derindi. Yüzünü görebilmeyi isterdim ama sırtı dimdikti. "Evet, aslında. Tanıdıkları en iyi adamla çıkmam için yirmi bin dolar ödemeye razı olan iki harika arkadaşım var, artık kendini ve zamanını özgürce vermeyen bir adamla. İyi arkadaşları ve iyi adamları şiddetle tavsiye ederim. On üzerinden on." Camı açarken parmaklarını salladı.

Dönüp yüzümü tuttuğunda ve beni kendisine doğru çektiğinde ona bakıyordum.

Scarlett

NE YAPIYORDUM BEN?

Her şeyin en iyisi.

Bu sakallı dağ adamına sanki o bir uçurum yüzüymüş ve ben de serbest bir tırmanıcıymışım gibi tırmanıyordum.

Ön kapımı kalçamla kontrol ederek açtım, dudaklarım ona yapıştı, dilim boğazına kaçtı. Anahtarları içeride bir yere fırlattım ve o bizi daha da sıkıştırırken kapıyı tekmeleyerek kapattım. Beni kaldırdı, ben de kollarımı ve bacaklarımı ona doladım.

"Scarlett," dedi ağzıma karşı, sonra kulağıma giden yolu öptü.

Aman Tanrım, bu kadar iyi hissetmemeliydim. Tüylerim diken diken oldu. "Evet?" Kendimi tanıyamadım. Yetişkinlere uygun tavsiyeler vermeyi ve sınıfımda olduğu bir yıl boyunca midemi ekşiten on dokuz yaşındaki bir pisliği tamamen reddetmeyi başarmıştım. Üstüne üstlük, gardımı indirmiş ve Tate'le şımarmıştım.

"İçine girmem gerek." Şimdi boğazımdaydı, ağzı sıcaktı, dili daireler çiziyordu. Hâlâ onun etrafında bağılydım, ellerim boynunun arkasına asılmış ve ayak bileklerim kalçalarının etrafında çaprazlanmıştı.

"Tamam."

Gözlerimin içine bakmak için başını kaldırdı. "Emin misin?"

Emin olduğum bir şey varsa o da eski öğrencilerimden birinin çatık kaşlı babasıyla seks yapmak istediğimdi. Eğer o istekliyse, daha derine bakmayacaktım. Bunu kendime yapamazdım. Bu benim içindi.

"Senden dördüncü kez bir toplantı için sınıfıma gelmeni istediğimi hatırlıyor musun?"

Başını salladı ve beni kendine doğru çekerken kıcıımı yoğurdu.

"Gerek yoktu. Eve bir mektupla gidemeyecek bir şey değildi."

Yüzüne yavaş ve seksi bir sırıtış yayıldı. "Neden, Bayan Scarlett, sonunda size göğüslerinize ne kadar takıntılı olduğumu göstermek istiyorum."

"Gerçekten göğüslerim mi?" Bu güvensiz kız olmaktan nefret ediyordum. İşleriyle bu kasabayı tek başlarına kurtarmış ve daha sonra çocukları kurtarmaya devam etmiş zorlu bir aileden gelen güçlü, kendine güvenen bir adamla birlikteydim. Ve ben burada vücudumla ilgili kaygılar yaşıyordum.

"Senin." Parmaklarını gömleğimin eteğinin altından geçirdi. "Onlara bakıyorum ve ellerime mükemmel oturacaklarını düşünüyorum. Meme uçlarının ağzımda küçük çakıl taşları gibi olacağını ve dilimi üzerlerinde titreyeceğini düşünüyorum."

Zaten titriyordum. "Tate. Haklı olup olmadığını öğrenmek istiyorum." "Kollarını kaldır, Scarlett."

İstedğini yaptım. Nasıl yapmayayım?

Gömlek başımın üzerinden geçip oturma odasının zeminine düştü. Girişteki köşeden öteye geçmemiştik bile.

Evin içine doğru ilerlemek üzereydi ki nefesim kesildi. "Panjurlarım açık."

"Burada gayet iyi çalışıyor." Bacaklarımın çözülmesine yardım etti, böylece onun elinden kurtulmadım.

Aramıza mesafe koydu ve durdu, bakışları sütyenime perçinlenmişti. Olamaz. Bahçe işlerinden sonra temizlik yaparken puantiyeli takımımı değiştirdiğimi unutmuştum.

"Pembe gülün yüzler, Scarlett?"

"Eğlenceli iç çamaşırlarını severim." İşte bu kadar. Şimdiye kadar yaşadığım en iyi sevişme seansının sonuydu. Bunu çok istiyordum ve eğlenceli iç çamaşırlarım daha önce de tartışma konusu olmuştu.

Senin iç çamaşırı anlayışın libido katili. Peter bana ve kedime çok kötü davrandı.

Kaşları kalktı, kahverengi gözlerine yoğun bir ilgi yayıldı. "Hepsi eğlenceli mi?"

"Hem de çok. Bende de düz beyaz var." Sesim ne kadar seksi geliyordu? Bunu iç çamaşırı çekmecem için işleyebilirim. *Bende de düz beyaz var.* Ugh.

"Her gün, Bayan Scarlett. Her gün, giysilerinizin altında ne olduğunu bilmek istiyorum." Ben daha *her gün* diye umutlanamadan, arkama uzandı. Ustaca bir hareketle sütyenim omuzlarımdan düştü.

İki göğsünü de avuçlarken içinden bir inilti çıktı. "Mükemmel," diye mırıldandı ve ben de ona inandım.

. Pembe glen suratlarım onu rahatsız ama Tate eski sevgilimin asla ulaşamayacağı bir erkekti.

Nasırlı parmak uçlarının her darbesi tenimde zevk dalgaları yaratıyordu. Hiç bu kadar hassas olmamıştım. Ve tam olarak tarif ettiğı şeyi yapmak için eğildiğinde ve meme uçlarımı dillediğinde, vücudumu bir ürperti kapladı.

Alçak bir kıkırdama onun ve benim içimde yankılandı. "Biliyordum. Çok duyarlısın."

Sonra dizlerinin üzerine çöktü. Nefesim kesildi. Beni engellemediğı için, evimin mahremiyetinde birden açığa çıkmıştım. Ellerimi saçlarının arasına soktum. "Tate?"

Parmakları baldırlarımda gezindi. "Benimle misin?" "Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdim.

"Bana ve sana yaptıklarına odaklanıp gerisi için endişelenmeyi bırakmaya ne dersin?" Rica etmiyordu.

Geri kalanının ne olduğunu bile bilmiyordu. Ben de bilmiyordum. Şüphelerim vardı. Geçmiş hayal kırıklıkları. Geçmiş hakaretler. Geçmişteki boktan adamlar.

Şimdiye kadar, Tate bu kutulardan hiçbirini işaretlememişti. Nazik ve yardımseverdi. Çekici ve şehvetliydi. Şimdi ise sarhoş edici ve tutkuluydu. Bu son ikisinin üzerimde yoğunlaşmasına alışık değildim. Ama Tate bunların hepsine sahipti ve hepsini bana yöneltti.

Ben.

Başımın arkası duvara çarptı. "Tamam."

Gözlerimi kapattım, göğüslerimin dışarı sarkmasına izin verdim ve eteğimin kumaşını yukarı doğru süpürmesinin tadını çıkardım.

"Eşleşen bir takım giyip giymediğinizi bilmek için sabırsızlanıyorum."

Gözlerimi açtım ve eğlenceli iç çamaşırlarımı bir araya getirdiğim için son derece minnettar bakışlarıyla karşılaştım. Ellerini eteğimin altından yukarı doğru kaydırđı. Sıcak uçları iç çamaşırlarımın eteklerine değdi ve titredim. Kalan endişe içime yayıldı ve onu itmemek için mücadele ettim.

Eteğimin renkli örtüsü altında kayboldu. Uzun bir hırıltıyla arkamdaki duvara tutundum.

"Bir daha pembe bir glen yüz gördüğümde ereksiyon olacağım." İç çamaşırlarımı çeğiştirerek indirdi ve sıcak nefesi ateş gibi yanan tenimde gezindi.

Klotum yere düştü ve ayağımı dikkatlice kaldırarak klotumu kurtardı ve sütyenimle gömleğimin olduğu tarafa doğru fırlattı. Sonra elleri tekrar iç kalçalarımaya uzandı ve onları ayırmaya çalıştı.

"Bırak gireyim, Scarlett. Benim için ne kadar ıslak olduğunu görmem gerek."

Göz kapaklarımı tekrar kapatmak zorunda kaldım. O çok fazlaydı. Bu benim rahatlık alanımın dışında olmamalıydı ama Tate'ten gelen bir ret daha fazla önem taşıyordu ve onu birlikte olduğum diğerleri kadar uzun süredir tanıımıyordum.

Kişisel çevre düzenlemesini takip etmediğimi açıklamadan önce dudağımı ısırđım. Bekârdım. Summer araya girmeden önce hiç çıkma ihtimalim yoktu ve bu gecenin onun başını kasıklarına dayaması ve parmaklarını merkezim haline gelen ateşli cehenneme yaklaştırmasıyla sonuçlanacağını kesinlikle düşünmemiştim.

Siktir et. Bir bacağıma kaldırdım ve o da ayağımı yumuşak bir şekilde omzuna koydu. Dili kıvrımlarımın arasından geçip özel bir GPS'i varmış gibi klitorisime gittiğinde tüm vücudum sarsıldı.

"Tanrım, Tate."

"Güzel ve gürültülü ol, tatlım."

Ağzının ve vücudunun karşısında eridim. Sadece beni açık tutan elleri beni yerimde sabit tutuyordu. O klitorisimi yalarken yerdeki bacağıma titriyordu. Farklı hızlar ve basınçlar denedi ama ben berbat bir öğrenciydim. Yaptığı şeyi yapmaya devam etmesinden başka neyi sevdiğimi bilmiyordum. Diliyle ne yaptığı önemli değildi, daha sıkı ve daha sıkı kıvrılmaya devam ettim, enerji yaklaşan bir patlama için sıkıştırılıyordu.

Bir elini kalçamın dış kısmına doladı ve .

Tamamen adanmışlık.

İçimdeki her şey parçalandı ve zevk her hücreme işledi. "Tate!

Aman Tanrım! Tate!"

O kadar titriyordum ki beni nasıl ayakta tuttuğunu bilmiyordum ama hiçbir şeyim kalmayana kadar devam etti. Ayağım omzundan kaymaya başladı. Artık beni sadece yüzü tutuyordu. Onu boğacaktım. Onu bitirecektim. Sonra da kasabaya, bana yaşattığı orgazmıla sevdikleri bekarlarını nasıl öldürdüğümü açıklamak zorunda kalacaktım. Ama o beni yerime sabitledi.

Uzaklaşıp iç uyluğuma yumuşak bir öpücük kondurduğunda farkındalığı geri geldi. "Bu harikaydı, Bayan Scarlett." Eteğini başından çekip çıkardı. Saçları dağınıktı ve sakalları benimle parlıyordu. "Şimdi ben senin içindeyken nasıl paramparça olduğunu görme zamanı."

"Yine mi?" Daha önce bir gecede iki kez orgazm olmuşum ama bu, su basmış bir motorun dönmeye çalışması gibiydi. Bir ton konsantrasyon ve terle, sonunda oraya ulaşmıştım. Bu orgazm şimdiye kadarki en güçlü orgazmdı. Tekrar yapmamı mı bekliyordu?

"Yine," diye onayladı, ayağa kalkarak. "Bütün gece bu alaycı eteğin altına girmeyi hayal ettim. Seni onun içinde becereceğim. Sonra da çıkarıp seni tekrar becereceğim."

İki kez mi? Cüzdanını çıkarıp bir prezervatif çıkarırken ve cüzdanını diğer eşyalarımla birlikte yere atarken, "Sanırım bu bizi orgazm konusunda eşit yapar," diye mırıldandım.

Ben tek parça kıyafet giymiştim, o ise sadece cüzdanını çıkarmıştı. Yine de ben çılgık atana kadar gelmesi, daha önceki öz bilincimi benden almıştı.

"Bana iki. Üç tane de sana." Paketi dişleriyle yırtarak açtı ve fermuarını indirdi.

Onun soyunmasına daha fazla katkıda bulunabilirdim ama sözlerine takılıp kalmıştım. "Beni üç kez boşaltacağını mı sanıyorsun?"

"Biliyorum." Ereksiyonunu çıkarmış ve prezervatifi takmıştı.

Vay anasını. Aleti dışarıdaydı ve ben kendi özel şovumu yapıyordum. Beynim yavaşladı, çevresine ve onu uçtan dibe kadar kaplayan damarlara odaklandı. Benimle işi bittikten sonra aklım başımda olmayacaktı.

Gömleğini iterek yolundan çekti ama gömlek kalın sikinin üzerine düşmeye devam etti. Bir hırıltıyla gömleğini yırtıp attı.

Rüya görüyordum. O gerçek değildi. Göğsü bir sanat eseri idi. Göğüs kaslarının bu kadar sert görünmesi gerekiyor muydu? Avuçlarımı üzerlerinde düzleştirdim. Sıcak ve sert. Serap değildi.

"Sonra," dedi huysuzca ve beni kaldırdı. "Senin içinde olmam gerek."

Otomatik olarak bacaklarımı onun etrafına sardım ve eteğimi çektim. Kendini girişime yerleştirdi ve ikimiz de aşağıya baktık. Islak, şişmiş etim onun kalın ucunu çevreliyordu. Dürüst olmak gerekirse daha önce hiç izlemediğim bir başka özel gösteri. Kendinden geçmişti, geniş ucunu ıslatmak için kalçalarını sallıyordu. Sonra yavaşça içeri itti, inç inç kaybolurken beni doldurdu.

İçimden bir inilti çıktı. Seks sırasında bu kadar gürültücü bir kız değildim. Bağırın biri değildim. Bağırmazdım.

Görünüşe göre, hep yanlış partnerlerle birlikte olmuşum.

Ta ki bir burbon bekarı beni onunla yirmi bin dolarlık bir randevuya çıkmaya ikna edene kadar.

Yavaşça çıktı ve tekrar içeri itti, alnını benimkine doğru eğdi. "Cennet gibi hissediyorsun, musun? Çok sıcak ve ıslaksın ve ben

ama ben iki vuruştan fazla dayanamıyorum."

Yalan söylüyordu. Hangi numarada olduğunu bilmiyordum ama vücudum her hareketi takip ediyor, başka bir zirveye doğru yükseliyordu. O da tam yanımdaydı, kalçalarını ustaca sallaması dışında gergin duruyordu.

Tate Bailey için hızlı, çılgınca sevişmek yoktu. Bacaklarımı ayırdı ve beni yağmaladı. Parmaklarımı saçlarına doladım ve onunla birlikte olabildiğince hareket ettim.

"Yine geliyorsun." Yanağımı öptü ve boynuma doğru ilerledi. Sakalının ipeksi sertliği sinir uçlarımı ateşledi ve onları küçük havai fişeklere dönüştürdü.

Tek söyleyebildiğim "Oh" oldu. Sonra, içimdeki en iyi noktaya vurduğunda bir "Oh" daha.

Küçük bir kıkırdama onu terk etti ve sakalıyla boynumla dalga geçmeye devam etti, ama parmaklarını klitorisimin üzerinde durmak için aramıza kaydırduğunda, benimle oynadığını fark ettim. Bedenimin efendisiydi ve ne yapacağını çok iyi biliyordu.

Aldırmadım. Bununla ona güvenmiştim.

Boynumdan klitorisime kadar hisler çiçek açtı. İçine girene kadar zirvemın nerede olduğunu bilmiyordum.

Ağzımdan tutarlı bir kelime çıkmadı. Sadece haykırdım, uzun ve yüksek sesle. İkinci doruk noktası ilkinden daha yoğundu. Sıcak dili boynumdaydı, sert horozu içeri ve dışarı pompalıyordu ve klitorisimdeki parmağı hepsini bir araya getirerek kör edici bir orgazm haline getirdi.

Benimle birlikte doruğa ulaştığının, vuruşlarının kısaldığının ve adımın ağzından homurdandığının uzaktan farkındaydım.

Aşağı düşmeye başlamadan önce iki şeyin farkındaydım. Tüm olurken gözlüklerimi takmayı başarmıştım. Ve Tate Bailey beni diğer tüm erkekler için mahvetmişti.

TATE

Aylardır ilk kez sıcak bir bedenin bana sarılmasıyla . Bir yıldan fazla mı?

Boşandıktan sonra hiç yatıya kalmadım. Genellikle kardeş olan bir bakıcım vardı ve onlar da bana

gecelemeler. Sonra Chance üvey annelerin karmaşıklıklarını duyup sormaya başlıyordu. Sonuç olarak, randevularımı sadece birkaç saatle sınırlı tuttum. Eğer o süre içinde sevişebilirsek, tamam. Olmazsa, ayakta tutmam gereken bir kariyerim ve bakmam gereken bir oğlum vardı.

Gözlerimi ovuşturdum. Ayaklarımın dibindeki ılık bir yumru cızırtılı bir ses çıkardı. Dağınık saçlarla dolu bir baş omzumdan kalktı ve bana göz kırptı. Lilith bacaklarımın üzerindeydi ve Scarlett yanıma sokulmuştu. Günün her saatinde olduğu gibi sabahları da çok güzeldi.

Isırmak istediğim dudaklarına yavaş, boğucu bir gülümseme yayıldı. Bütün sabahı geçirebilirdim- *Siktir*. Şans.

Çerçevesi bir şeyi devirerek sehpa doğru koştu. Kedi hoşnutsuz bir ses çıkardı ve yataktan atladı. Scarlett benim telaşımın yerinden oynadı.

"Saat kaç?"

Yüzündeki duygu oyunu, nasıl yanlış bir şey söylediğimi tüm ayrıntılarıyla açıklıyordu.

Kahretsin, bunu da berbat ediyordum. "Chance annemlerde. Onu saat 10'da alacağımı söyledim, böylece bugün balığa gidebiliriz."

Yüzündeki incinmişlik ve *bunu biliyordum* ifadesi gözlerini kırptırdı. Yerine zayıf ve nötr bir ifade yerleşti. Ayağa kalktı ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Um." Battaniye düşmeye başlayınca onu . O kaymak gibi göğüslerini örtmek bir suç olmalıydı, özellikle de üzerlerinde birkaç aşk izi bırakmışken. "Telefonum oturma odasında."

İlk seferimizden sonra eteğini çektiğim yerde. Bütün kıyafetleri oradaydı.

Battaniyeleri göğsüne kadar sardı ve her ne kadar onu sevip terk etmediğime, bunu parasının karşılığını aldığından emin olmak için yapmadığıma dair ona güvence vermek istesem de, ne kadar kötü uyuduğumu bilmem gerekiyordu. Chance birlikte ne kadar az şey yaptığımızdan şikâyet ediyordu ve ben de ona buraya daha fazla takılabilmek için taşındığımızı söylemiştim. Bozeman'da kalsaydım, sürekli işe geri dönmeye zorlanacaktım.

Üzerimde battaniye kalıp kalmadığını umursamadan kıvrıldım. "Telefonumu alayım. Sonra konuşuruz, tamam mı?"

Omzunun üzerinden baktı, yüzü altın sarısı saçlarıyla yarı maskelenmişti ve başını salladı.

"Seni terk etmiyorum." Ayağa kalktım ve yeri aradım. Pantolonum buraya kadar gelebilmiş miydi? "Ama ona günün çoğunu birlikte geçireceğimize söz verdim."

Orada. Pantolonum koridordan görünüyordu.

"Onu hayal kırıklığına uğratmak istemezsin." Battaniyeyi sürükleyerek çıkardı ve her şeyi gizleyecek şekilde omuzlarına sardı. Sonra gözlüklerini taktı.

Küstahlık etmiyordu. O da Chance'i ön planda tutan biriydi, ama aynı zamanda geri dönmeyi planlamadan onu terk ettiğime kendini inandıran biriydi.

Geri dönecektim ve bu sadece hayatımın en iyi seksi için olmayacaktı. Dün bana gösterdiği güçlü ve ilginç kişiliğine daha fazla göz atmak için olacaktı. Sırada hangi nakış projesi üzerinde çalıştığını öğrenmek için olacaktı. Onu daha fazla pikniğe götürmek, Curly's'e benimle birlikte tekrar gitmeye cesaret etmek ya da yabani otları temizlerken kıcını izlemek için.

Pantolonumu sürüklemeyi bitirdim. Gömleğimi. Kahretsin, oturma odasıydı. Aceleyle koridora indim. Mutfakta saat 10:10'u gösteriyordu. *Lanet olsun.* En son ne zaman böyle uyumuştum?

En son ne zaman bütün gece, kelimenin tam anlamıyla artık kaldıramayana kadar sevişmiş, sonra tatlı bacaklarının arasına dalıp onu son bir kez boşaltmışım?

Asla. Daha önce kendimi hiç bu kadar doyurmamıştım, ama daha önce Scarlett Breen'le de birlikte olmamıştım.

Tüm kıyafetlerimizi topladım ve arka yatak odasına getirdim. Zaten bol bir şort ve altında düz beyaz sütyeni görülebilecek kadar ince bir uyku tişörtü vardı.

Umurumda değildi. Göğüsleri hâlâ harika görünüyordu. Kıyafetlerini yatağın üzerine sıraladım ve gömleğimin içinde omuz silktim. "Geç kaldım ama seni tekrar görmek istiyorum."

Gülümsemesi yatıştırıcıydı. "Elbette."

"Ben ciddiym, Scarlett." Aramızda bir parmak salladım. "Bu kaçıp gideceğim bir şey değil, ama oğlum önemli ve annesiyle yaşadıklarından ve benim çalışma saatlerimden sonra onu hayal kırıklığına uğratamam."

Yüz hatları yumuşadı. "Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Git hadi. Geç kaldın."

Arka cebimden bir uğultu geldi. Telefonumu çıkardım. "Allah kahretsin." Ailemden gelen üç cevapsız arama vardı. "Yapmam gerek-"

Gülümsemesinde hoşuma gitmeyen bir hüzn vardı. "Git, Tate. Sana ihtiyacı var." "Seni arayacağım."

"Elbette."

Şu lanet kelime. Daha önce hiç nefret etmemiştim ama şimdi ediyordum. Bir tutkuyla. "Scarlett-"

Bir elini kaldırdı. "Kendimiz hakkında istediğimiz kadar konuşabiliriz ama gerçek şu ki oğlun her şeyden önce gelir. İkimiz de biliyoruz ki, eğer samimiysen ve beni tekrar görmek istiyorsan, önce Chance ile konuşman gerekecek. Gizlice dolaşmaya niyetim yok, bu kasaba çok küçük. Parkta olanlar hakkında zaten konuşulacak. Bu yüzden oğlunla vakit geçirmelisin ama bunun ne kadarını yapacağına da karar vermelisin" -aramızda bir işaret yaptı

-"Gerçekten çünkü bunu onunla onaylaman gerekecek. Bir şey yapmadan önce onun onayını almak isteyeceksin."

Okul toplantılarında konuştuğumuzda onda hayranlık duyduğum gerçekçilik beni kıcımdan ısıırıyordu. "Onunla konuşacağım."

Ağzının köşesi kalktı. "Balık tutma randevunuzun tadını çıkarın."

"Arayacağım." Aciliyet ayaklarımı hareket ettirdi. Oğluma geç kalmıştım ve artık o adam olmayacağıma söz vermiştim.

Kamyonetime binerken Bayan Mulberry'ye el salladım. Gözlerini kapatmış, komşusunun evinden aceleyle ayrılışımı izliyordu. Kahretsin, bu herkese kötü görünüyordu.

Scarlett'le görüşmeye devam etmek istediğim konusunda kendime güveniyordum. Aramızda çok fazla ateş vardı ve sadece bir gün birlikte olmuştuk. Ama ben ayrılmadan önce söylediği şey, işin can alıcı noktasıydı. Chance için daha iyisini yapacağıma söz vermiştim ve eğer uzun süreli bir kız arkadaş a razı değ ilse, ne isterse yapacaktım. O benim önceliğim olmalıydı.

Scarlett

TATE gittikten üç saat sonra Summer kapımı yumrukladı. "İçeride olduğunu biliyorum. Yakında Bozeman'a dönmek zorundayım, o yüzden kapıyı açmalısın."

Üzüntümün içinde yuvarlanmak için yarım günüm olamaz mıydı? Dönen beynimi durdurmak ve Tate'in Chance ile konuşma konusunda ciddi olduğu umudunu bastırmak için? Chance ve benim yılın büyük bir bölümünde anlaşmaya varana kadar verdiğimiz mücadelenin tekrarını sona erdirmek için?

Chance babasına kesin bir hayır diyecekti. Üvey anne istemiyordu ve kesinlikle dördüncü sınıf öğretmeni olmasını istemiyordu.

Koltuğumdan kalktım. Lilith şikayet eder gibi bir ses çıkardı ama hemen yere atladı. Bir gün içinde iki kez uykusu bölünmüştü ve bunu bana karşı kullanacaktı.

Teknik olarak, bu sabah onu uyandıran Tate'ti. Onun ayaklarının üzerinde uyumasına çok şaşırıyordum. Yeni tanıştığı bir yabancının en tahmin edilemez vücut parçası.

Ben de onun gibi değil miydim?

Kapıyı ben açtım. Summer gözlerini kıstı ve beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Dolgu topuklu ayağını yere vurdu ve sade yazlık elbiseleri içinde kendisi ve kız kardeşine çok ters düşen gelişigüzel görünümümü inceledi.

Sonbahar arkasından el salladı, yüzünde özür dileyen bir gülümseme vardı. Kumral saçları Summer'ınki gibi örülmüştü. "Ona beklemesini söyledim ama bugün ayrılacağı için senin işine burnunu sokmakta ısrar etti."

Summer pişmanlık duymuyordu. "Wynter'ı suçla. Ayrıntılar için beni aramaya başladı bile. *Arıyor*, Scarlett. Telefonda konuşmaktan nefret eder, ama daha üç mesajımı görmezden gelmeden arıyor." Beni iterek oturma odasına geçti ve büyükannem öldüğünde onun eşyalarından sakladığım çiçekli salıncağa uzandı.

"June da bizi yalnız bırakmıyor." Autumn içeri girdi ama mutfaka gitti. Buzdolabının kapısı gıcırdayarak açıldı. "Ooh, limonata yapmışsın."

"İçeri gel," dedim ve ön kapıyı kapattım. Tate'le kahvaltı için limonatayı bitirmeyi umuyordum. Kollarında kendimden geçtiğimde, mümkün olduğunu bilmediğim bir şekilde bitkin ve doygun olduğumda bu anlamsız bir düşünceydi.

Ama hayır. Limonatam arkadaşlarım ve öğrencilerim için bir ikram olarak kalmak zorundaydı.

Summer doğruldu ve ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Randevu o kadar kötü müydü? Götün teki miydi? Öyle olacağını düşünmemiştim, kahretsin. Yanılıyor muydum? O-"

"Hayır." Şakaklarımı ovuşturdum. Kör bir baş ağrısı başlıyordu ve içecek bir şey almamıştım. Belki de bana verdiği burbonu limonatama eklemeliydim. "Hayır, o harikaydı. Ama bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilirsin."

Autumn oturma odası ile mutfak arasındaki açıklıkta belirdi. O ve Summer birkaç dakika bana baktıktan sonra Summer, "Hayır, bilmiyoruz. İşler nasıl gitti?"

Onlara kardeşlerine saatlerce bindiğimi söylemeyecektim. Tate'in kız kardeşlerine onun şimdiye kadar sahip olduklarımın en iyisi olduğunu ve asla onunla boy ölçüşecek başka bir erkek bulamayacağımı söylemeyecektim. Onlara daha önce de seksin cazibesine kapıldığımı ama Tate'e kadar bu cazibeye ulaşamadığımı söylemeyecektim. Sadece cazibesini anlamakla kalmadım, aynı zamanda bir meraklısı da olabilirdim. Hayatımı Tate ile seks çalışmaya adayabilirdim.

"Çimleri biçti." Asla eşleştiremeyeceğim süslü bir çapraz desende. "Ve çatıyı onardı."

"Çalıştı mı?" Autumn düz bir ifadeyle, bakışlarında yükselen hayal kırıklığıyla konuştu. "Hepsi bu kadar mı?"

"Hayır, dışarı çıktık. Izgaradaki herkes bize bakıyordu, biz de yiyecek bir şeyler aldık ve pikniğe dönüştürdük."

Summer sırtarak ellerini birbirine vurdu. "Çok romantik."

Bir sonraki kısmı dört gözle beklemiyordum ama bizi gören gençler muhtemelen bu konuda sessiz kalmayacaklardı. "Biz öpüştük ve Jacob ile Brandy bizi yakaladı." Autumn onların kim olduğunu biliyordu. Summer çocukları tanımayabilirdi.

"Ooh-scandalous." Sonbahar, Summer'la memnuniyet dolu bir bakış alışverişinde bulundu. "Sanırım Jacob'ın annesiyle Tate'in lisedeyken gün batımından sonra güneş enerjisiyle çalışan bir el fenerinden daha hızlı sönen bir şeyleri vardı."

"Oh, Jacob bahsetmişti."

Beklediler. Kararlılığımı ortaya koydum. Tate ile seks hakkında konuşmak yok.

"Aaaannnd?" Summer devam etmem için elini salladı. Ben bir şey söylemeyince kollarını kavuşturdu. "Bayan Mulberry beni

Bakkalda. Burada kaldığını biliyorum."

Sırıtiyordu ama gözlerim yaşardı. Heyecanları dehşete dönüştü.

Summer ayağa fırladı. "Olamaz, tatlım. O ne yaptı?" O ve Autumn üzerime çullandılar.

Gözyaşlarım aktı ve onları durduramadım. "Hiçbir şey. Hayal ettiğimden daha mükemmeldi. Ama uyuyakaldı ve Chance'i bekletti ve her şey oğluna bağlı olacak ve ben de katı bir öğretmen olduğum için bunu alıyorum. Chance babasının *benimle* çıkmasına asla izin vermeyecek - tabii babası benimle çıkmak isterse."

Summer'ın sarılması neredeyse hava kaynağımı kesiyordu. Küçük ama güçlüydü. "Tamam, Chance kısmını anlıyorum. O bir çocuk ve hayatında bazı değişiklikler oldu. Ama dinle, Tate öylece birinin evinde yatıya kalmaz. İnan bana, başka bir kadınla tanışabilirsin diye ona evinde kalmayı teklif ettim. Neyse, hiç kabul etmedi. Senden hoşlanıyor ve eğer birbirinizden hoşlanmadığınızı ve birlikte çalışamayacağınızı düşünseydim ona senin için teklifte bulunmazdım."

Tutuşları hafifledi ve gözlerimdeki nemi sildim. "Gerçekten mi?"

Autumn omzumu okşadı, bakışlarında ağır bir endişe vardı. "Bunu kabul ettim çünkü kardeşimin, o ibne Peter'ın sana yaptıklarını telafi edebileceğini umuyordum. Sen bir avsın ve düzgün bir adam bunu bilirdi. Tate bunu biliyor."

"Çocuğu benden nefret ediyor." Burnumu çektim.

"O değil." Summer'ın gülümsemesi nazikti ama gözlerinde kesinlik yoktu. "Kafası karışık bir çocuk. Hayatında pek çok değişiklik oldu ama hem Tate hem de ben senin Chance için iyi biri olduğunu söyleyeceğiz."

Yüksek beklentileri olan katı bir öğretmen, şu anda on bir yaşında olan bir çocuğun her zaman takdir ettiği bir şey değildi.

"Tate ne dedi?" Autumn sordu. "Beni arayacağını söyledi."

İşte bu kadar. Beklemiyordum. Çocuğu olmayan adamlarla çıktım ve onlar çok daha azı için hayatlarına devam ettiler.

CHANCE onu ilk aldığımda sessizdi. Bolca özür dilemek yerine, ona üzgün olduğumu söylemişim. Uyuyakalmışım, böyle olsun istememişim ve bu onun hatası değildi. Omuz silkti ve olta kutularımızı, sırtıklarımızı ve kamp sandalyelerimizi almak için eve koştuk.

Bir maden suyu daha almak için soğutucuyu karıştırdım. "Meyve suyu ister misin, dostum?"

"Elbette." Oltasının ucu battı ve nefesi kesildi. Ona yardım etmek için hazırlandım ama birkaç metrelik misinayı çekti ve hiçbir şey yoktu. "Lanet olsun."

Balıkçılık kuralı - hafif küfürlere izin verilirdi. Kaçan balık ne kadar büyükse, kullanılabilecek küfür de o kadar ağır olurdu.

"Bir sonraki gerçek bir şey olacak." Tekrar oturdum ve oltamı kontrol ettim. Burada bulunduğumuz süre boyunca üç kereden fazla atmamışım. Göl bugün sessizdi, Bailey arazisinde gizli bir mücevher gibiydi. Bazı günler balıklar ısırıyordu, bazı günler ise sessizdi. Ben sadece kaçtığını hisseden bir tanesiyle ilgileniyordum.

"Bu yaz bir tekne alacağız, değil mi?"

Geçen yıl, bu yaz yapabileceğimiz tüm eğlenceli şeyler hakkında beyin fırtınası yapmıştık. Ben hâlâ babama çiftlikte yardım etmeye alışmaya çalışıyordum.

"Planımız bu. İkimiz için küçük bir balıkçı teknesi." Satış ilanlarına göz gezdirmiştim ama beğendiğim bir tekne bulamamışım. Yepyeni bir tekne almaya param yeterdi ama babam daha pratik bir adam yetiştirmişti.

Genellikle balık tuttuğumuzda, internetteki ilanları tekrar gözden geçirirdim, ama konsantre olamıyordum. Bektan bir planlamacı olmak ve alarm kurmamak dışında Scarlett'i hayal kırıklığına uğratmamışım. Onu tekrar arayacaktım. Ama onu hayal kırıklığına uğrattığım duygusundan kaçamıyordum.

Chance ile konuşana kadar bilemezdim. Boğazımı temizledim. "Hey, dostum. Ya o balıkçı teknesi üç kişi alabilseydi?"

Yüzü . "Büyükbabamı getirebiliriz."

Eğer daha önce moralimi bozmamış olsaydım, bu moralimi bozardı. Babam iyiye gitmiyordu. Gittikçe zayıflıyor ve evden daha az çıkıyordu. Tam zamanında geri taşınmışım. "Nasıl hissettiğini görmemiz gerekecek. Ama ya ben... biriyle görüşmeye başlarsam?"

Chance başını çevirdi. İri kahverengi gözleri kurnazdı. "Çıkıyor musunuz?"

"Sayılır. Dün gece bir randevuya gittim."

"Bu yüzden geç kaldın," dedi açıkça.

"Evet. Alarm kurmam gerektiğini düşünmemişim. Bu benim hatamdı."

Oltasıyla oynadı ve sudaki kırmızı-beyaz bobber'ına baktı.
"Kiminleydin?"

"Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyorum. Çünkü onu tekrar görmek istiyorum."

Suyu izlemeye devam etti.

"Scarlett Breen."

O geri çekildi. "Bayan Scarlett?" Onun dehşete düşmüş ŞAŞKINLIK pek iç açıcı değildi. "*Bayan Scarlett* ile yatıya mı kaldın?"

"Evet." Gece geç saatlere kadar film ve patlamış mısırdan başka bir şey olmayan bir pijama partisi gibi görünmek için ifademi eğittim.

Sırtını telefon direği gibi dikleştirmiş, yüzünde tiksinti dolu bir ifade vardı. "Bayan Scarlett." Başını iki yana salladı. "Neden?"

"Ondan gerçekten hoşlanıyorum ve onunla birlikte olmaktan keyif alıyorum." "Ben ondan hoşlanmıyorum."

Bu iş umduğum kadar iyi gitmiyordu. "Senden hoşlanıyor."

Bakışlarını bana doğru çevirdi. Bazen çok olabiliyordu. "O değil."

"Öyle. Onun işi öğretmenlik; o değil." Bir şey söylemeyince ısrar etmeye devam ettim. "Chance, ne diyorsun? Onunla görüşmeye devam etmek istiyorum ama her şeyin bu hale gelmesinden sonra bunun bir ayarlama olacağını biliyorum."

İnce dudakları düzleşti. "Taşındığımızda sadece sen ve ben olacağımızı söylemiştin."

"Öyle. Ne olursa olsun, sen ve ben olacağız, ama hayatımızı başkalarını da kapsayacak şekilde genişletebiliriz. Taşındığımızdan beri yaptığımız gibi. Büyükanmem ve büyükbabam. Autumn Teyze'yi daha çok görüyorsun. Tenor Amca'yı."

"Teller Amca da öyle," diye ekledi isteksizce.

"Ve Wynter Teyze ve Junie Teyze." Onları sadece ailemizi ziyarete geldikleri için daha çok görüyorduk ama elimden gelen her türlü avantajı kullanacaktım. "Bakın, benim çok çalışmamın başka biriyle ilgisi yoktu. Bu bir denge sorunuydu. Artık bunun farkındayım ve eskisi gibi davranmamaya dikkat edeceğim."

"Bu sabah bir saat geç kaldın."

Kırk beş dakika. Ailem benim kadar uzakta yaşamıyordu. Ama Chance için bu fazladan dakikalar sonsuzluk gibiydi. "Bu benim suçumdu, dostum. Onun hatası değildi."

Bir an düşündü. "Sadece sen ve ben olmak istiyorum." İşte bu kadar.

Oltası battı ve oltasıyla boğuşmaya başladı. "Baba, bir şey buldum!"

Sonraki birkaç dakika boyunca büyük bir gökkuşağı alabalığı yakaladı. "Aferin!" Güldüm ama ses kafamın içinde boş boş çınladı. Chance'i mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacağımı söylemişim ve bunda ciddiydim.

Bunun mutluluğuma mal olacağını düşünmemiştim. Sadece bir kez çıkmıştım. Başka hiçbir şeyin kıyaslanamayacağı muhteşem bir randevu. Scarlett'le, başka hiç kimseyle yaşamadığım düzeyde bir elektriklenme yaşamıştım. İçimden bir ses, onun doğru kişi olduğunu söylüyordu.

Eğer ona sahip olamazsam, başka biriyle yetinemezdim.

Ama çocuğum ne onu ne de başka bir kadını istiyordu.

İçimdeki duygular bir telaş içindeyken, aklım çıkmazımda, balık yakalama hareketlerini yaptım ve fotoğraf çektim.

Suçluluk duygusu midemde sıcak bir damga gibi kabardı. Chance'le birlikteydim, ama . Şu anda bile aklım Scarlett ve bendeydi.

İşe yarayabilirdi. Sadece bir şansa

ihtiyacım vardı. Oğlumun adının bu olması ironik.

Sonra, bobber'ım kayboldu.

Chance aşağı yukarı zıpladı, işaret etti. "Baba! Baba!"

"Yakaladım!" Balığın güzel güzel düşünürken araya girmesine sinirlenerek bir gökkuşağı alabalığı daha yakaladım. Bu sefer Chance benim ve balığın fotoğrafını çekti.

Düşüncelerimi bir kenara bıraktım ve oğlumla geçirdiğim günün tadını çıkarmaya odaklandım. Her birimiz için birer tane olmak üzere iki balık daha yakaladık. Et bir öğün için ve dondurmak için yeterli olacaktı.

Eve dönmek için eşyalarımızı kamyonu yüklerken, bunun peşini bırakamazdım. Bagaj kapağını kapattım. "Chance, dostum. Konuşmamız lazım."

Gözlerini bana çevirdi, sonra omuzları kamburlaştı. "Bu yaklaşık onu."

"Onu akşam yemeğine davet edebilir miyiz? Balık hakkında bir şeyler duymak ister. yakalandın."

Potansiyeline ulaşması için sürekli baskı uygulayan bir kadına yetenekleriyle övünme düşüncesi bunu yapmış olmalıydı. "Peki. *Bir* akşam yemeği. Küçük balıkları onun için pişir."

Ağzımın köşesi kalktı. Bir shot istedim. Bu seferlik konuklara karşı cömert davrandığı için onu azarlamayacaktım.

S carlett

BİR SAAT ÖNCE, güzel bir gökkuşağı alabalığı ile gülümseyen bir Chance'in fotoğrafını ve akşam yemeğine davetini içeren bir mesaj aldım.

Bize bir şans veriyor; metnin açıklama olarak söylediği tek şey buydu.

On dakika boyunca o mesaja baktım, Tate'in bana tekrar ulaşacağına dair verdiği sözü yerine getirmesinden heyecan duydum.

Chance'in kabul etmesi için ne kadar uğraşmıştı? Chance'i tanıyan Tate, başarılı yakalamanın endorfinini sırtına almıştı. Aynı şeyi Chance'in ödevlerini bitirmesi için sınıfta da yapmıştım.

Bakışlarımı Tate'in davetinden ayırdığımda, vermem gereken bir karar vardı. Chance'in düşüncesini riske mi atacaktım?

O iyi bir çocuktu. Ben de iyi bir öğretmendim. Ve artık onun öğretmeni değildim. Babasıyla geçireceği zamanı kaybetmekten endişeleniyordu. Ben babasıyla vakit geçirmek istiyordum. Chance'i tanıdığım kadarıyla, en büyük iki endişesi Tate'in ondan çalınması ve benim otoriter bir görev yöneticisi olmamdı. Bununla başa çıkabilirim. Hem Tate hem de ben kendi "belki" ilişkimizde yol alırken oğluna karşı düşünceli olacaktık.

İşe yarayabilir mi?

Olmak zorundaydı. İki adam da beni tanımalıydı. Onlar hakkında bir şeyler öğrenecektim ve belki... bir şeyler olabilirdik. Belki Tate iğne işlerimden utanmaz ya da rahatlamak için cinayet programları izlediğim için deli olduğumu düşünmezdi. Öyle görünmüyordu. Belki Chance, ona kitap raporlarını bitirtirken bile onun iyiliğini düşündüğüme inanırdı.

Ben giderdim.

Summer ve Autumn gittikten sonra uzun bir banyo yapmıştım. Saçlarım kurutulmuş ve at kuyruğu yapılmıştı. Neredeyse yeniden yapacaktım ama öylece bıraktım. Chance dış görünüşten etkilenmezdi ve babası için fazla çaba sarf ettiğimi düşünmesini istemiyordum. Kot şortumu üzerimde bıraktım ama Copper Summit Bourbon tişörtümü değiştirdim. Yalaka gibi görünemezdim.

Montana Eyaleti tişörtümü güvenle giydikten sonra Tate'in tarifini takip ederek evine gittim. Yaşadığı biliyordum ve Sonbahar beni

inşa edilirken bana gösterdi, ama rehberlik için minnettarım, yoksa dolambaçlı çakıl yoldan dönüşü kaçırabilirdim.

Üç arabalık garajın önüne park ettim. Ev, Tate'in Bourbon Kanyonu'na kalıcı olarak taşınmasından önceki yaz inşa edilmişti. Benim evim garajın yarısına sığdı. Tate araba sever miydi?

Onun hakkında fazla bir şey bilmiyordum ama onu tanıyormuşum gibi hissediyordum. Kendimi incinmeye mi hazırlıyordum?

Hayatımın en iyi randevusuna dönüşen şeyi gerçekleştirerek bir risk almıştım. Devam etmek zorundaydım. Hem evi hem de manzarayı seyretmek için arabadan indiğimde Tate geniş verandasında, kollarını ahşap korkuluklara dayamıştı. Fanila giymemişti, sadece sade siyah bir gömlek, sert kot pantolonu ve kovboy çizmeleri vardı.

Dağ adamları tam benim tipimdi. Özellikle biri.

Kütük iki katlıydı ve yapının büyük bir üzerinde büyük bir tepe bulunuyordu. Ana alan açık konseptli olmalıydı ve vadinin ve diğer taraftaki dağların manzarasıyla içerisi de en az dışarısı kadar çarpıcı olmalıydı.

"Burası harika bir yer," dedim ona doğru ilerlerken. Kalbim güm güm atıyordu. Korkup kaçmak için hâlâ zaman vardı. Fırınımı açık bırakmışım gibi davranabilirdim. Ama buradaydım. Buradaydım çünkü denemek benim için önemliydi ve Tate de bir girişimde bulunmuştu. Korkup kaçamazdım. "Bu manzara çok saçma."

Yüzündeki gururlu ifade gönderdiği Chance'in fotoğrafıyla örtüşüyordu. "Çocukken burayı ben istemiştim. Burayı gerçekten inşa edeceğimi düşünmemiştim."

Sonra babasının yerini almak için eve taşınmak zorunda kaldı. "Baban nasıl?"

Bir omzunu kaldırdı. "Kanser yakında onu da alacak ama durmayacak. Onu ev işlerinde yenmek için daha da erken kalkmam gerekiyor." Verandanın merdivenlerini tırmanırken gözlerinde bir şefkat belirdi ama bana yönelikti. "Geldiğiniz için teşekkürler."

"Bu şirin davete karşı koyamadım." Yanında durdum ve parmaklarının tersiyle yüzümü okşadı.

Yüz ifadesi ihtiyaç doluydu, sanki bir gece daha geçirseydik, uykuya dalmadan önce kaldığımız yerden devam edecektik. "O... bu fikre karşı dirençli."

Başımı salladım. "Benden."

"Hayır. Şey, belki. Ama sanırım onunla geçireceğim zamanın daha da kısılacacağından korkuyor. Değiştigimi kanıtlama konusunda pek iyi bir iş çıkaramadım."

Elini kavradım. "Bu zaman alır." Bir an daha yeşil vadiyi ve yüksek ağaçları seyrettim, daha çok cesaretimi toplamak için. Chance içerideydi. Kararını vermiş miydi?

Yakına eğildi. "Seni bu parmaklıkların üzerinden eğmeyi çok istiyorum."

Nefesimi içime çektim. "Çok *kötü* bir zamanlaman var. Kızarmış bir şekilde içeri gireceğim ve benden hoşlanması için onu kandırmaya çalıştığımı düşünecek."

"Onu kandırmana gerek yok. Ama belki artık ona fazladan ödev veremeyeceğini söyleyebilirsin?" Göz kırptı ve elimi tuttu.

Beni içeri götürdü. Her adımda midem boğazıma düğümleniyordu. Zaten tanıdığım bir çocukla tanışacağım için herhangi bir iş görüşmesinde olduğumdan daha gergindim.

Bir iş istemiyordum. Tate'i istiyordum.

Başımın üzerinde yükselen geniş kütük tavana odaklanamadım. Ya da şık rustik iç mekana. Mekâna ve tarza hayran kalamazdım. Küçük bir çocuk ve bir test aradım.

"Merhaba, Chance." Chance'i video oyunları oynarken gördüğümde Tate'in elini bıraktım, kösedeki koltuğa gömülmüştü, kollarını cılız dizlerine dayamıştı. Televizyon benim oturma odam için çok büyük olabilirdi ama bu evin onu küçücük gösteriyordu.

Sadece bana doğru bir bakış fırlattı, sonra televizyona odaklandı. Oğlunun terbiyesizliğine homurdanamadan önce Tate'e başımı salladım.

Onu görmezden gelirsene *gider* taktiği. Şimdiye kadar düşünmediğim bir avantajım vardı: Bu çocuğu tanıyordum. Zeki, bazen de sinsi küçük zihninin nasıl çalıştığını biliyordum. Ne zaman üzgün olduğunu, ne zaman çok düşündüğünü ve ne zaman gerçekten heyecanlandığını biliyordum. Tate'in gönderdiği fotoğraf gerçekten mutlu bir Chance'i gösteriyordu.

Çok gibi görünmemeye dikkat ederek, "Güzel alabalık. Başka bir şey yakaladın mı?"

Balık muhabbeti gözlerinde ilgi uyandırdı. "Bir walleye." Tate'e baktım. "Bir şey yakaladın mı?"

Chance onun yerine, "İki alabalık yakaladı," diye cevap verdi. Bu iyiye işaretti. "Kıyı balıkçılığı mı?" Ben sordum.

Başını salladı.

Ellerimi ceplerime soktum. "Üniversiteye gitmeden önce yazlarımın çoğunu babamla balık tutarak geçirirdim."

Bakışları kuşkulu olsa da, bu onun dikkatini oyundan uzaklaştırdı. "Balık mı tutuyorsun?"

"Bir kız balık tutamaz mı?" Alay ettim.

Tate sessizdi ve gülümsemesini eliyle kapatıyordu. "Ama sen..."

Yaşlı dese, aşağılanmışlık içinde eriyip gidecektim. Çocuklar, daha ilk yaşına bile girmemişken kendimi yaşlı hissetmeme neden oluyorlardı.

"Bir öğretmen," diye bitirdi.

"Ailem de öyleydi. Bu yüzden bütün yazı Yellowstone'da geçirebilirdik. Birkaç yıl Glacier'e sinek balıkçılığı için gittik. Bir keresinde amcamın evine bile gitmiştik. Seattle'ın dışında yaşıyor ve bir teknesi var. Bu büyüklükte bir somon yakaladım." Ellerimi birbirinden ayırdım... yakaladığım balıktan daha uzaktaydım. Elimde değildi. Bu özelliği babamdan almıştım.

"Hayatta olmaz." Kumandasını yana doğru fırlattı. "Babam bu yaz bir tekne alacak."

"Balıkçı teknesi mi yoksa parti teknesi mi?" Tate kıkırdadı.

Chance gözlerini devirdi. "Balıkçılık, Bayan Scarlett."

"Okulda değiliz, Chance. Bana Scarlett diyebilirsiniz." Bana baktı.

"Diğer çocuklar sadece ilk adını mı kullanıyor?"

"Hayır." Ben de onların babalarıyla çıkmayı denemedim. "Belki, bilmiyorum... bir kereliğine sizinle balığa çıkabilirim?"

Bir an düşündü, çalışkan bakışları benden babasına sıçradı. Çocuk sadece on bir yaşında olabilirdi ama sınıfıma giren çocukla aynı çocuk değildi. Gelecek yıl öğretmeni bir, belki de iki veli toplantısı düzenlemek zorunda kalabilirdi ama bu toplantıların hepsi kötü davranış raporları olmayacaktı.

"Gitmemi istemiyorsan sorun değil." En güven verici ses tonumu kullandım ve Tate'e ciddi olduğumu belirten bir bakış attım. Kendimi onlara zorlamıyordum. "Gerçekten. Benim evimde limonata içebiliriz." Birkaç duvar asmamı indirdikten sonra.

"Sorun değil." Chance omuz silkti. "Babam gelecek hafta sonu gidebileceğimizi söyledi. Ama... bu okula getirdiğin limonata mı? Kirazlı olan mı?"

Sırıtmamak için kendimi zor tutarak başımı salladım. Öğrencilerimin kalbine ulaşmak için limonatamı utanmadan kullandım.

"Bunu getirebilir misin?"

Yanağımın iç kısmını dişlerimin arasına sıkıştırdım ve Tate ile umut dolu bir bakış alışverişinde bulundum. Adamın yakışıklı yüzünden gurur yayılıyordu. Benim için mi yoksa çocuğu için mi, bilmiyordum ve bunun bir önemi yoktu. Parmaklarını benimkilere geçirdi ve beni minnettar bir şekilde sıktı.

"İstersen sana nasıl yapıldığını gösteririm."

Tekrar omuz silkti ve kumandasını eline aldı. "İçmeyi tercih ederim"

"Tamam," dedim kıkırdarak.

Chance bana baktı, şaşırmıştı.

"Bu bir ödev değildi, Chance. Ben sadece okuldaki bir öğretmenim ve artık senin öğretmenin bile değilim."

"Biliyorum." Babasına baktı. Gözlerinin derinliklerinde babasını benim yüzümden kaybedeceği korkusu vardı. Ona söyleyecek hiçbir şeyim yoktu. Sadece eylemlerimiz onu rahatlatabilirdi. "Acıktım."

"Filetoları kızartmama yardım etmek ister misin?" Tate bana sordu. "Sebze salatasına henüz başlamadım."

Chance inledi.

"Balıklar şimdiden temizlendi mi?" Ortamı neşeli tutmaya çalışarak sordum.

Tate ve Chance başlarıyla onayladılar.

"Peki o zaman, ben de varım. En bile sebze doğrayabilirim."

Tate beni mutfağa doğru çekti ama ben onu durdurdum. Chance kumandasıyla oynuyordu ama oyununa geri dönmüyordu.

"Bize katılacak mısınız?" Bunun bir iş değil de bir davet gibi görünmesini istedim. Chance irkilerek başını kaldırdı. "Yemek yapmayı bilmiyorum."

"Öğrenmek ister misin?" Tate sordu, parmakları benimkileri sıkıyordu.

"Söz veriyorum test ya da toplantı yok," diye ekledim. "Sadece güzel yemekler."

"İsterseniz siz de gelip takılabilir ve bana gününüzü anlatabilirsiniz."

"Evet." Şans Zıpladı yukarı ve takip etti Biz.

"Hey, Miss-uh, Scarlett. Babama limonatanın nasıl yapıldığını gösterebilir misin?"

"İkinize de gizlilik yemini ettirmek zorundayım." Ona ciddi bir bakış attım. "Diğer öğrenciler karışım kullandığımı öğrenebilir."

Kıkırdadı. "Ciddi misin?"

Başımı salladım ve Tate, "Ama limon dilimleri ve vişne ekliyor" dedi.

Eğildim. "Küçük sırrımız."

Chance sırtarak mutfağa girdi. Hepimiz gülümsüyorduk.

Chance'i kazanmanın Tate'i kazanmaktan daha zor olacağını düşünmüştüm ama bu çocukların daha önce tanıdıklarına benzemediği ortaya çıktı. Denizde bir sürü balık olabilirdi ama Tate ve Chance Bailey benim için yaratılmışlardı.

EPİLOG

Scarlett

BİR YIL SONRA.

"BU ŞİMDİYE KADARKI EN BÜYÜĞÜ!" Chance'in yanında durdum, sözüne atlamaya hazırdım. Göl bu sabah sakindi ve Tate'in aldığı yeni duba dinlenmek ve balık tutmak için mükemmeldi.

Rüzgâr Chance'in saçlarını karıştırırken, Chance günün ikinci alabalığını daha yakalamayı bitirmişti. "Görüyor musun, Scar? Baksana!"

Tate etrafımda dolanırken kalçalarımı elleriyle kavradı. "İyi iş, dostum."

Chance etkileyici balığı salladı. "Bu çok büyük."

Azarlanmaya karşı koyarak dudaklarımı içeri doğru yuvarladım. *Balık muhabbeti* dediğimiz şeyi duymaya alışkın olmalıydım ama okul yaz için yeni bitmişti ve öğretmen modundan çıkmak zordu.

Keten şortumun cebinden telefonumu çıkardım ve Chance ile avının zorunlu fotoğraflarını çektim.

Aradan bir yıl geçmişti. Dün gece altıncı geleneksel bekârlığa veda müzayedesini vardı ve ne Tate'in ne de benim orada olmak için bir nedenimiz vardı. Tate ve Chance bir video oyunu oynamışlardı ve ben de giriş nakışımın daha uysal bir versiyonunu bitirmiştım. *Live, Laugh, Hook 'Em Big*. Chance bu fikri bulmama yardım etmişti.

Bugün, birinci yıl kutlamamıza tekneyi suya indirerek devam ettik. Tate ve Chance nehirde buldukları bir noktada sinek avlamak için bir sürüklenme teknesi almışlardı ve duba ile Tate'in evinin baktığı vadinin uzak tarafındaki göle gittik.

Balık emniyete alındığında Tate saatine baktı. "Bu işi bitirip geri dönsek iyi olacak."

Wynter ve June şehirdeydi. Summer ve Autumn'la birlikte Bozeman'da alışverişe çıkmışlardı ve Teller ve Tenor'la birlikte akşam yemeği için bizimle Tate'in evinde buluşacaklardı. Çocuklar Tate'in ailesini de getireceklerdi.

"Evet, iyi olur," dedi Chance, sanki bir şey saklıymış gibi biraz fazla yüksek sesle.

Ona şaşkın bir bakış attım. erken gelişmiş bir çocuk olabilirdi ama yaz aylarıydı ve okulda harika bir yıl geçirmişti. Öğretmeniyle sorun yaşadığında, teneffüste benimle sohbet etmeye gelirdi ve sorunları konuşurduk.

Peki ne saklıyordu?

Olta takımlarımı toplamak için döndüğümde Tate'i dizlerinin üzerinde, olta kutusu açık halde buldum.

"Ne yapıyorsun-" Nefesim kesildi.

Bir dizi sineğin yanındaki bölmeye sıkışmış parlak bir elmas yüzük vardı. Bakışlarım Tate'inkilere kaydı. Çevremde, Chance heyecanlı bir şekilde bir ayağından diğerine geçiyordu.

"Bayan Scarlett, benimle evlenir misiniz?"

Elimi göğsüme koydum. Kalbim küt küt atıyordu. Evlenme teklif ediyordu. Tate bana evlenme teklif ediyordu. Bu konu hakkında konuşmamıştık ve ben de varsayımda bulunmak ya da onu aceleye getirmiş gibi hissettirmek istememiştim. Daha önce de evlenmişti ve ben sadece en sevdiğim iki insanla ve gelmiş geçmiş en iyi ailemle vakit geçirdiğim için mutluydum.

"Scar?" Cevap vermeyince Chance sordu.

"Evet. Aman Tanrım, evet." Yüzüğü çıkarma zahmetine girmedim. Kutuyu dikkatlice bir bankın üzerine koydum ve Tate'i ayağa kaldırarak bana sarılmasını sağladım.

Chance uyuduktan sonra kutlama yapacağımıza dair söz vererek bana bir öpücük kondurdu. Ellerimi standart siyah gömleğinin üzerine giydiği fanilanın içine soktum. Birkaç dakika sonra ayrıldım ve Chance'i çemberimizin içine almak için bir kolumu uzattım.

"Sen de içindeydin," diye takıldım.

Başını salladı. "Babam ve ben konuşuyorduk."

Tate omzumu ovdu. "Ona seninle evlenmek istediğimi söyledim ve nasıl hissettiğini sordum."

"Benimle bir sorunun yok. Keşke seninle birlikte programlarını izlememe izin verseydin," diye homurdandı.

"Süper kahraman filmlerine sadık kalacağız. Seri katil belgeselleri sonra gelir."

Başını salladı. "Kaç çocuk yapacaksın?"

"I..." Tate'in eğlenerek bakışlarıyla karşılaştım ama o kahverengi gözlerin derinliklerinde benimkiyle eşleşen bir özlem vardı. Bu konu hakkında konuşmamıştık.

çocuk sahibi olmak. Onları istiyordum ama Tate'in daha fazlasına açık olduğunu ummaktan korkuyordum. O ve oğlu geçen yıl boyunca sıkı bir bağ kurmuşlardı. "Daha fazlasını istiyor musun?" Yumuşakça sordum.

Önce Chance cevap verdi. "Bence ağabey olmak harika olurdu."

Ağzımın kenarı kalktı ama Tate'in cevabını bekledim.

"Evet," dedi basitçe.

"Gerçekten mi?"

Başıma bir öpücük kondurdu ve Chance'in saçlarını karıştırdı. "Bu babalık işini öğrenmeme yardımcı olan harika bir çocuğum var."

Chance gözlerini devirdi ama yüzüğü benim için kutudan çıkarmak üzere döndüğünde gülümsemesi genişti.

Meşgul olduğu anda Tate eğildi, sıcak nefesi kulağımın üzerinde geziniyor ve omurgamdan aşağı ürpertiler gönderiyordu. "Bebeğimle birlikte karnının büyümesini izlemek istiyorum. Bu beni mağara adamı mı yapar?"

"Bu seni mükemmel bir dağ adamı yapar. Kız kardeşlerinin harcadığı yirmi bin dolara degecek bir burbon bekarı."

WYNTER, eskiden kendisine kitap okuyan perili evlatlık çocukla ilgili anılarını ve onun dönüştüğü adamın peşine düşer. Bıkkın Myles Foster'ın kimsenin ona yaklaşmasına izin vermeyeceğini öğrenince, onun yerine işe alınır. [Bourbon Ninnisi](#)'nde bir zamanlar onu rahatlatan çocuğun, şimdi onu kurtarması için o küçük kıza ihtiyacı olabilir.

YAZAR HAKKINDA

Çalışırken sallanan sandalyemden renkli gün batımlarının tadını çıkarabildiğim kendi cennet parçamda rüyayı yaşıyorum. Bay Rose ile kendi romantik kahramanım var ve etrafta dolaşan birkaç küçük gül tomurcuğundan daha fazlası var. Bir çift artık o kadar da küçük değil! İşleri ilginç tutuyoruz Kediler, bir köpek ve bahçede dolaşan yaratıklarla (dağ aslanlarının uzak durması dileğiyle).

walkerrosebooks.com

AYRICA WALKER ROSE TARAFINDAN

Bourbon Kanyonu Serisi

Bourbon Bachelor

Bourbon Lullaby

Bourbon Runaway

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Walker Rose için](#)

[ÖvgüTelif Hakkı](#)

[İçindekiler](#)

[r Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6 Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Ayrıca yazan: Walker
Rose](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

